

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XV. évfolyam 6. szám 2006. március 9.

EMLÉKEZTETŐ

az Iskolatanács 2006. február 21-i üléséről

Jelen voltak:

Osztály:	Szülők:	Diákok:
ADSL	Zalka Zsolt	Pivarnyik Balázs
TiBor	Lázár Péter	–
GamMa	Szecske Tünde	Varga Zsófia
Non-stop	–	–
e-GYIK	Kun Zsuzsa	–
KARMA	–	Ihász Dezső
(P)Olymos	Andrasev Brigitta	–
M&Ms	Palotai Valéria	Krúdy Norbert
JaM	Gedeon András	–
NeveNincs	Farkas Éva	Fodor Anna
ALfonZOO	–	Balogh Dávid
Kabaré	–	Kanev Adrienn
AzBest	–	–
AnZsu	Ránki Júlia	–
Poly-P	–	–
AttiTüd	Benkó Erzsébet	–
First Class	–	–
Tour-mix	–	–
Sz-CLUB	–	–
GO-free	–	–
Tanerők:	Adorján András, Jakab Judit, Molnár Lajos, Szász Kata	
Vendég:	Héjj Katalin	

Napirend:

1. A Huhogásnak szóló – és már elfogadott – felvételi alapelveket megfogalmazó előterjesztésről beszélgettünk. Megerősítést kapott, hogy a különféle nehézségekkel küzdő tanulók (szellemi, testi fogyatékosok, tanulási és viselkedési zavarokkal küszködők, egyéb hátrányokkal élők) segítése kezdettől fogva és a továbbiakban is hangsúlyos vállalás a Politechnikumban, de befogadásuk, integrálásuk, támogatásuk számtalan részlet végiggondolását, kidolgozását igényli folyamatosan, így a jövőben is.

2. Balogh Dávid vetette föl, hogy szeretné, ha egy-két hetilap és politikailag független napilap olvasható lenne az iskolában a diákoknak. Hozzátette, hogy ez valójában nem IT-ügy; előterjesztését már eljuttatta a Koordinációs Bizottságnak. Reflektálásként elhangzott, hogy az iskola költségvetésében nincs keret erre a szolgáltatásra, de égető szükség sincs rá, hiszen interneten mindenki hozzájuthat a legfrissebb hírekhez.

3. Ugyancsak Gödör indítványa volt az IT-tagok szavazati arányának újragondolása (hogy tényleg szükség van-e a háromszoros szorzóra a négy tanárküldött esetében). Dávid meglátása szerint igazságosabb lenne, ha a képviselt diák-, szülő- és tanárlétszám arányát tükrözné a három oldal szavazati jogának mennyisége: tehát ha a kb. 450 tanulót 20 diák képviseli az IT-ben egy-egy szavazattal, akkor a kb. kétszer annyi szülőhöz 32 voks járna, a tanárok szavazatszámát pedig 4-re csökkentené a 12-ről. A vita során többen érveltek a nem létszámarányos képviselői demokrácia mellett, de ennél sokkal in-

kább érdekelte a jelenlevőket, hogy miért merült föl a szavazatszámok kérdése. A válaszban nem hangzott el konkrétum, csak arra tért ki Gödör, hogy nő a félelem a diákság körében, és ezzel a változtatással biztosítva látná nem kívánt szabálmódosítások leszárazását. Végül az IT 17 nemmel, 5 igennel és 5 tartózkodással elvetette az indítványt.

4. Andrasev Brigitta ismertette a (P)Olympos szülői értekezletének egyik kérdését: az úszásoktatás körüli elégedetlenséget. Ennek tisztázása, megoldása nem az IT hatásköre.

5. Ugyancsak a (P)Olympos osztály szülőképviseelője említette azt az általános szülői véleményt, hogy a drogprevenciós órák – észrevételük szerint – inkább kedvet csinálnak a narkotikumokhoz a gyerekeknek, mintsem elrettentenének. Más szülőképviseelők épp ellenkező véleményt fogalmaztak meg. A dolog tisztázására úgy határoztunk, hogy következő alkalomra elhívjuk a drogmegelőző foglalkozásokat tartó szakembereket.

Legközelebb 2006. március 21-én találkozunk, és akkor a diákoké a házigazda-szerep.

Könyvtár, 2006. február 22.

Jakab Judit, jegyző

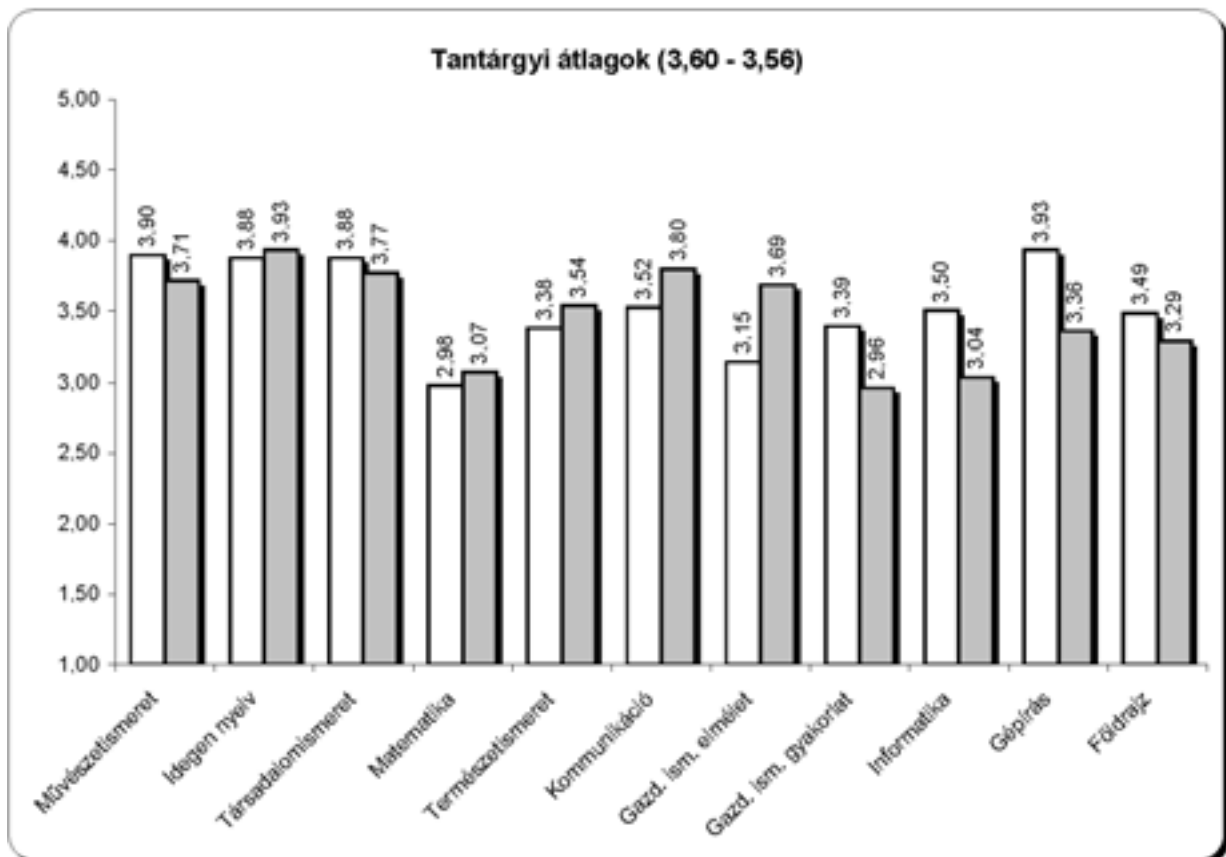
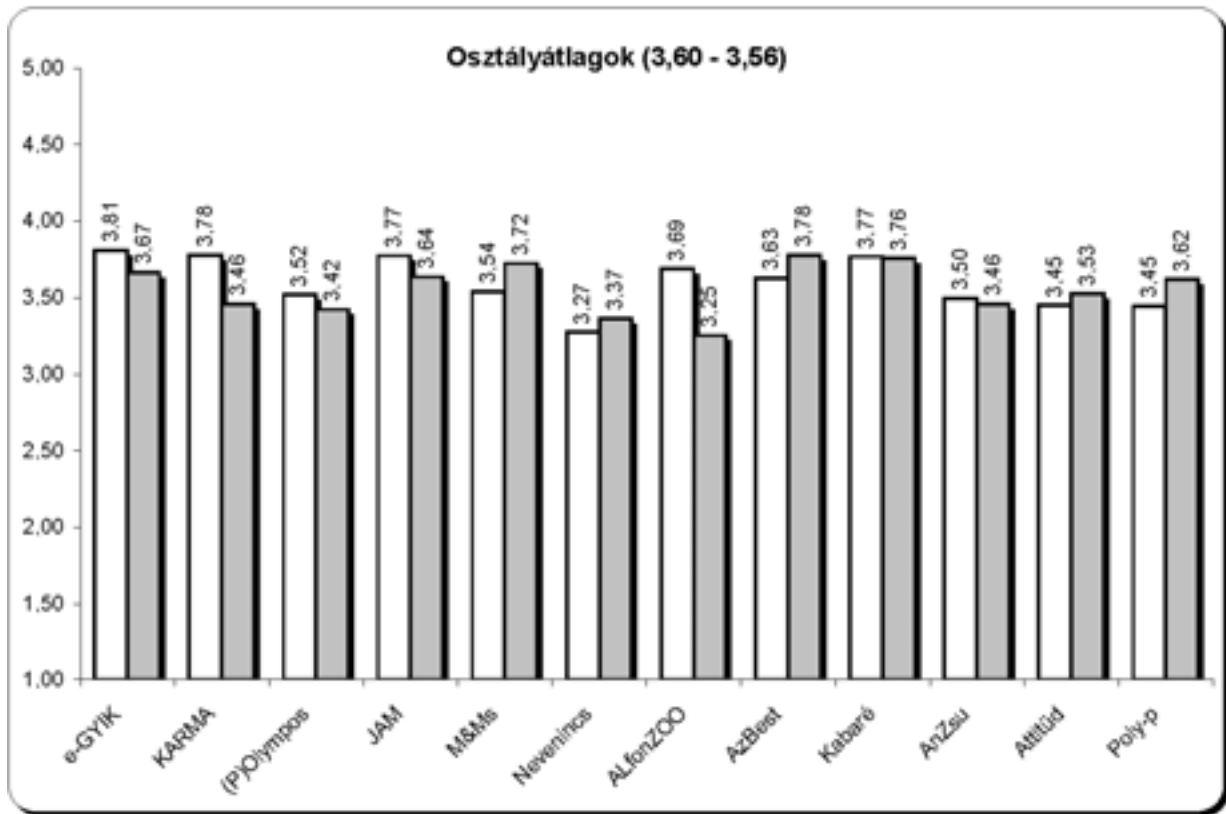
Said it right!

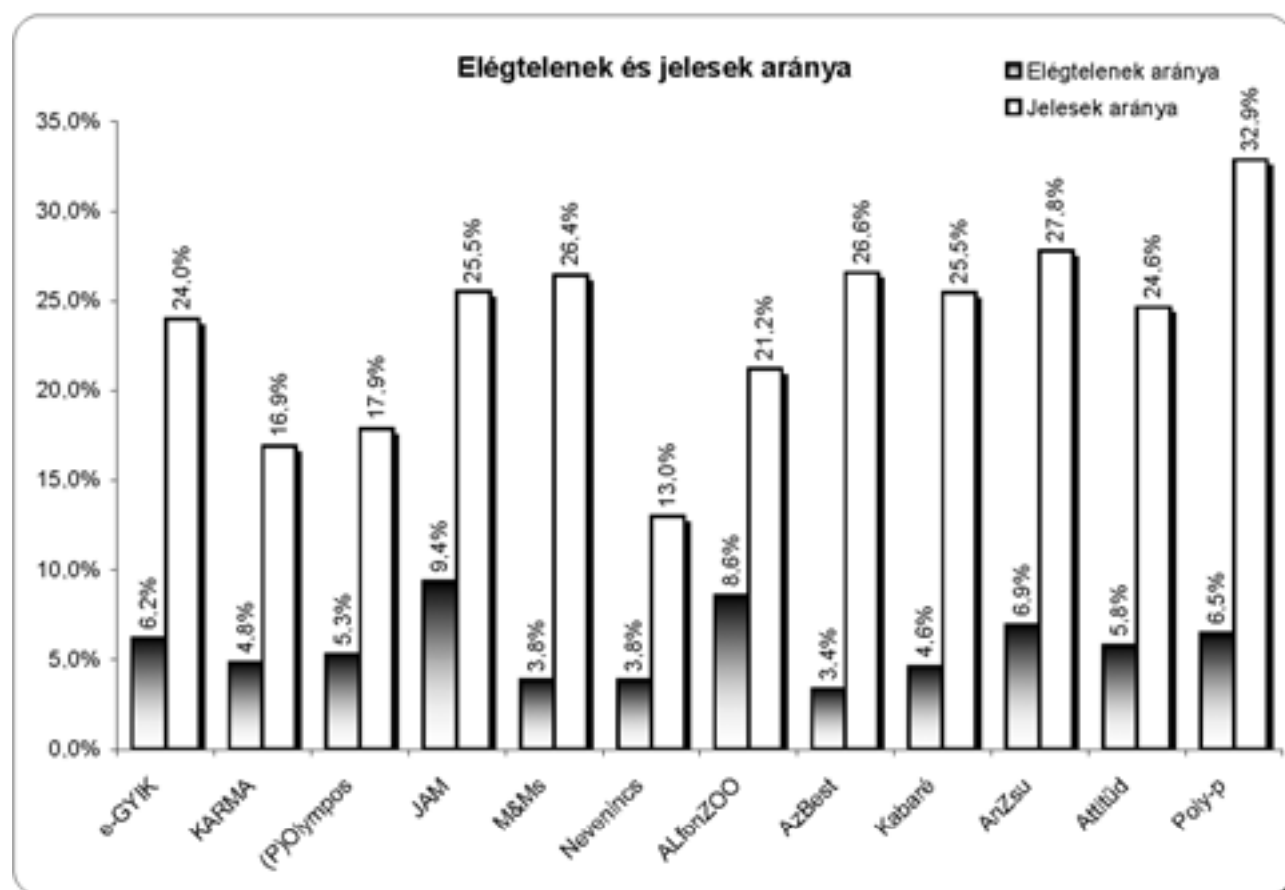
Congratulations to all those who took part in the English Pronunciation Competition. 11 students took part, representing 6 different grades. Everybody did very well.

1st	Szundar Raman (KARMA)
2nd	Tamás Székács (Nevenincs)
3rd	Dani Ránki (AnZsu)
Best 7th grade	Szilvia Filák
Best 9th grade	Szundar Raman
Best 10th grade	Tamás Székács
Best 11th grade	Balázs Méreg
Best 12th grade	Dani Ránki
Best 14th grade	Bori Veres
Best Boy	Szundar Raman
Best Girl	Lilla Pajer

Thanks for your enthusiasm and dedication to getting the pronunciation just right!

Vizsgastatisztikák 2005-2006. TANÉV I-II. NEGYEDÉV

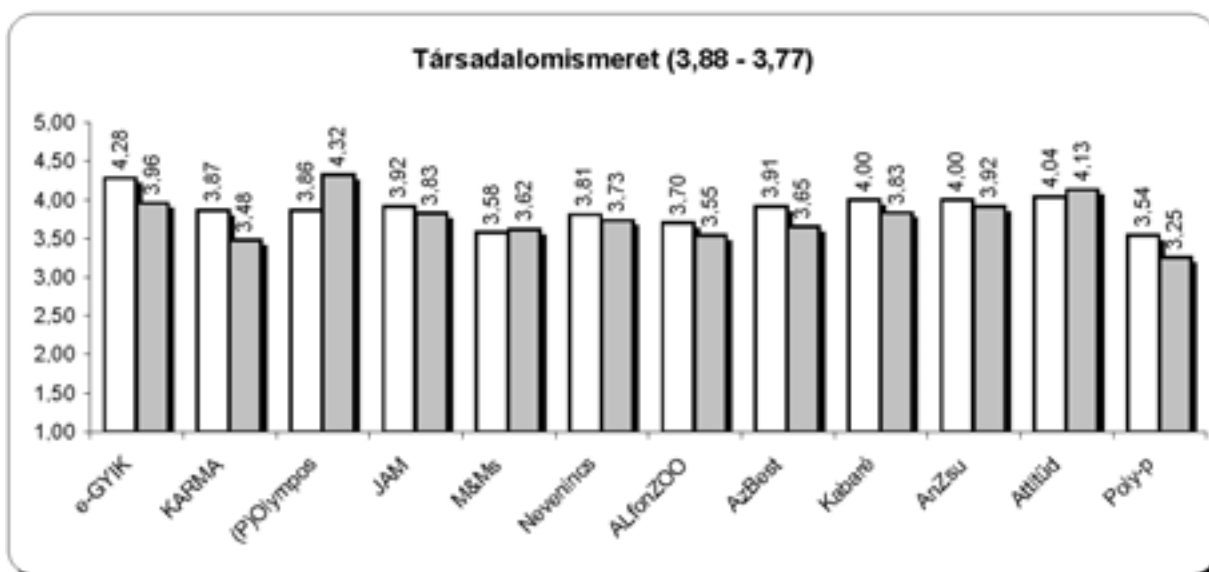
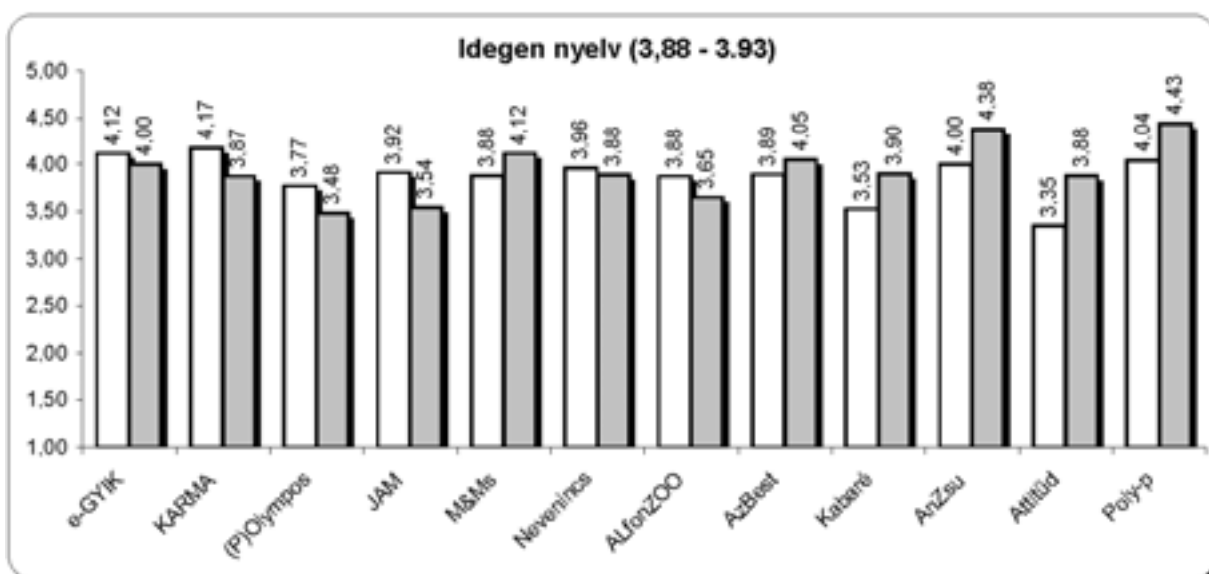
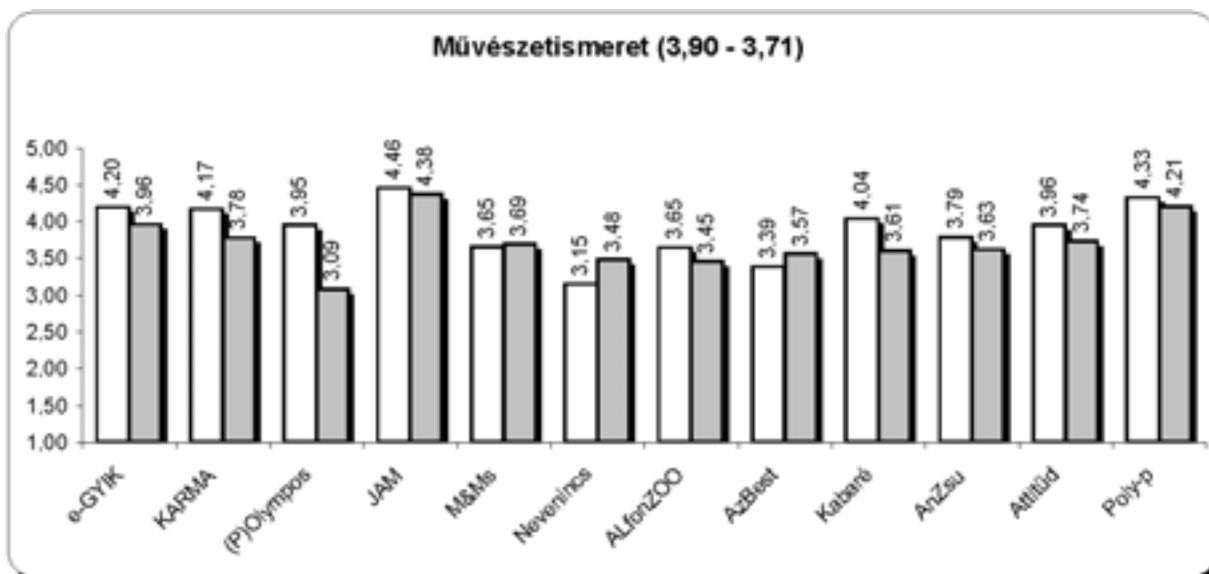

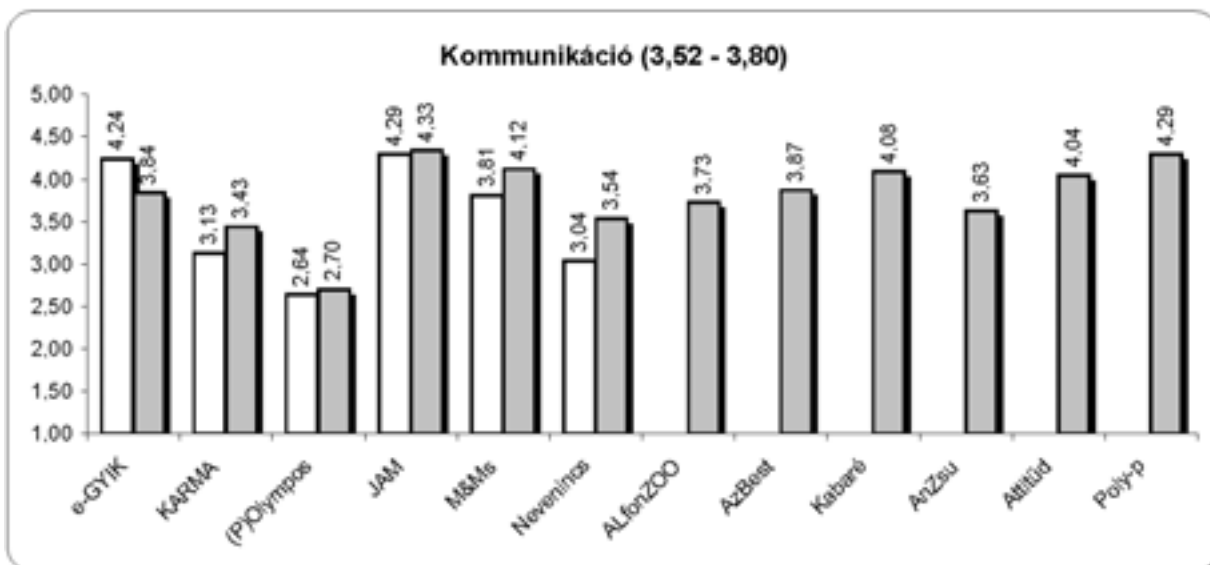
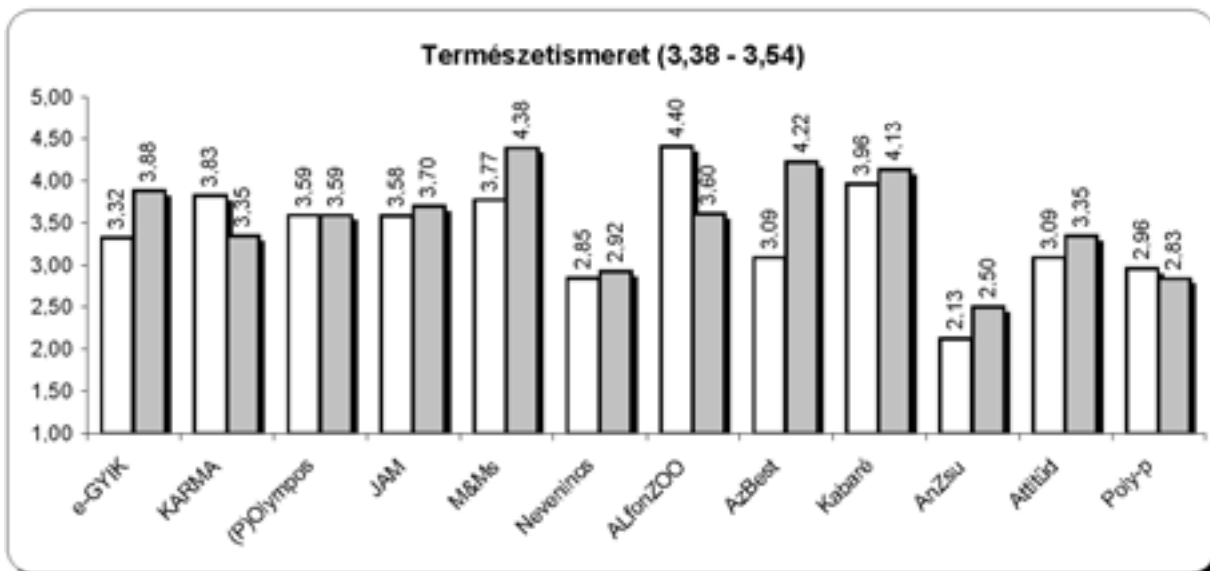
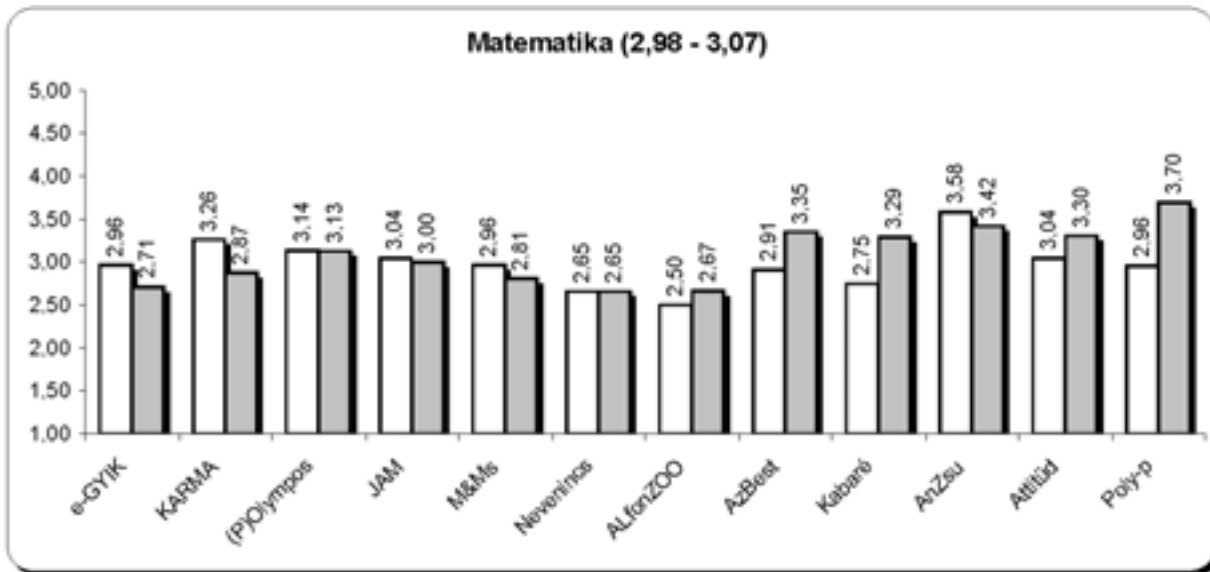

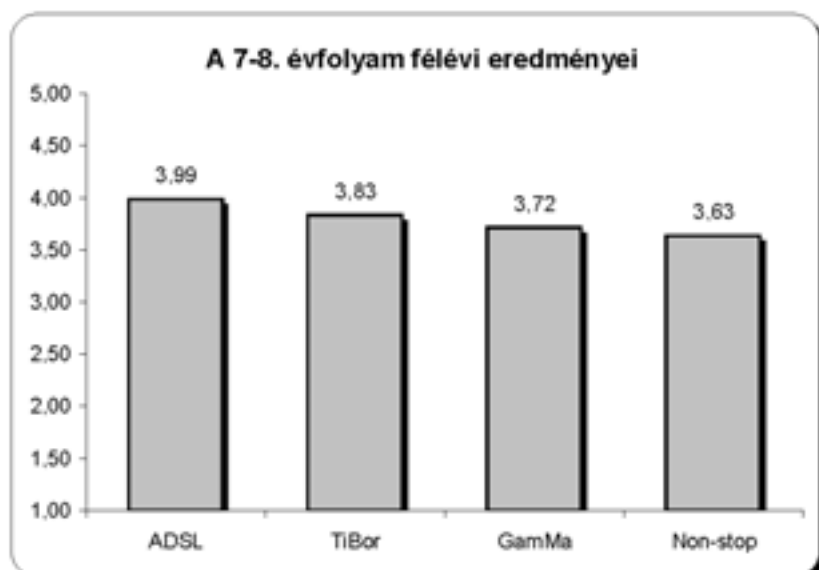
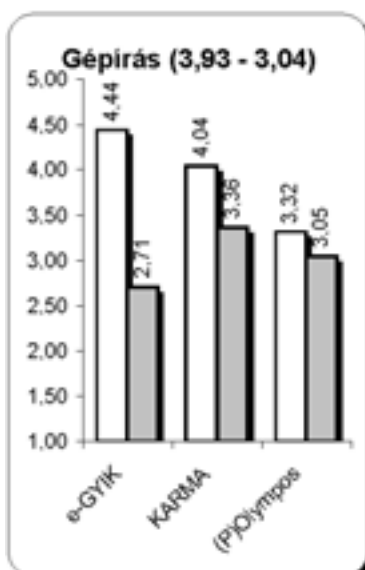
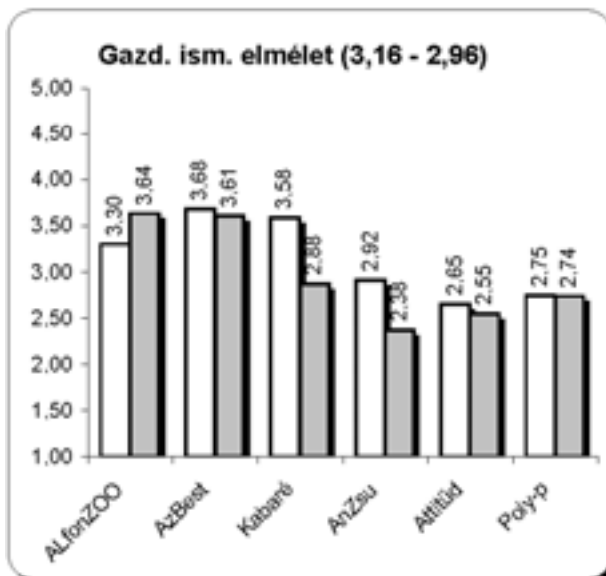
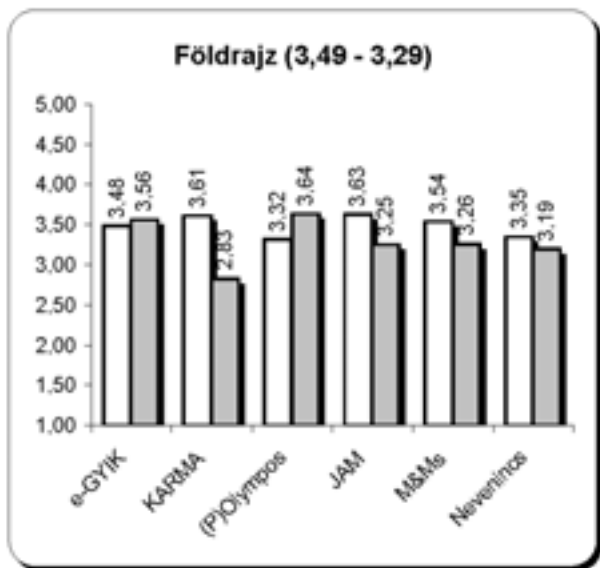
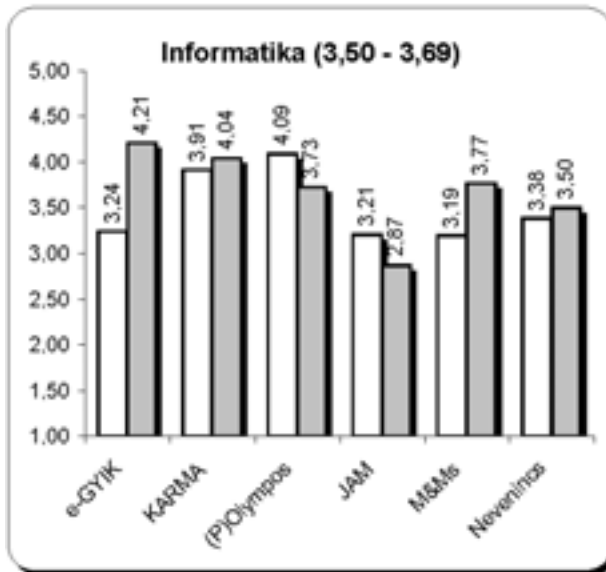
TOPLISTA

1. Boros Roland	AzBest	5,00	Vitrai Sára	M&Ms	4,75
Halász Gergely	AttiTüd	5,00	7. Barkóczy Dániel	AzBest	4,71
Rókusfalvy Pál Áron	ADSL	5,00	Filák Szilvia	TiBor	4,71
Sáfrán-Kovalik Rozália	Non-stop	5,00	Gál Marcell	TiBor	4,71
2. Gere Zsuzsa	Kabaré	4,89	Greifenstein Bence	TiBor	4,71
Kovács András	(P)Olympos	4,89	Szőnyi Márta Júlia	Kabaré	4,71
Pajer Lilla	Kabaré	4,89	8. Fejes József	AttiTüd	4,67
3. Dávid Róbert	GamMa	4,88	Gläser Dóra Alma	KARMA	4,67
Szumner Mihály	GamMa	4,88	Láposi Bence	e-GYIK	4,67
4. Lamboy László	ADSL	4,86	9. Bodor Panna	GamMa	4,63
Nguyen Vu Tuong Van	TiBor	4,86	Deák András	M&Ms	4,63
Pivarnyik Balázs	ADSL	4,86	Galambos Nikoletta	GamMa	4,63
Váradi Dorottya	TiBor	4,86	Ganyecz Ákos	M&Ms	4,63
5. Gutpintér Norbert Roland	Poly-P	4,78	Katona Vera	Non-stop	4,63
Horváth Helga	AzBest	4,78	Kis Tóth Zsófia	AzBest	4,63
6. Dominik Rita	JAM	4,75	Tolnai Sára	Nevenincs	4,63
Rigó Livia	JAM	4,75	10. Méreg Balázs	AzBest	4,60

Gratulálunk!

A POLI ALKOTÓJA-DÍJ

A 2005/6-os tanév első két negyedévének díjazottjai:

ADSL

Árvai Gábor	1. negyedév
Géhberger Máté	2. negyedév
Kelenffy Eszter	2. negyedév
Kiss Petra Sára	2. negyedév
Molnár Dávid Márk	1. negyedév
Pivarnyik Balázs	1. negyedév
Rikker Rebeka	1. negyedév
Schwarcz Eszter	1., 2. negyedév
Váradi Nikolett	1. negyedév
Zahár Fanni Natália	2. negyedév

Non-stop

Gál Tamás	1. negyedév
Halassy Gyöngyi Éva	2. negyedév
Imre Diána	1., 2. negyedév
Katona Vera	1., 2. negyedév
Katona Viktória	1., 2. negyedév
Sáfrán-Kovalik Rozália	2. negyedév
Surányi Bettina	1., 2. negyedév

TiBor

Filák Szilvia	1. negyedév
Krabót Zsófia	1. negyedév
Lázár András	1. negyedév
Nguyen Vu Tuong Van	2. negyedév
Váradi Dorottya	1. negyedév

GamMa

Baranyai Tamás	2. negyedév
Besze Dorottya	2. negyedév
Csákány Dóra	1., 2. negyedév
Dávid Róbert	2. negyedév
Galambos Nikoletta	2. negyedév
Keveházy Klementina	2. negyedév
Kránicz Zsanett	1. negyedév
Mészáros Zsófia	2. negyedév
Novák János	1. negyedév
Pálos Kata Júlia	2. negyedév
Szabó Amanda Imola	1., 2. negyedév
Szummer Mihály	1. negyedév
Varga Zsófia	2. negyedév

Gratulálunk!

Az osztályügyeletek értékelése

Osztály	kötelező feladatok (max. 15 pont)	szabad szolgáltatások (max. 30 pont)	Összesen (max. 45 pont)
KARMA (9.)	15	23	38
AzBest (11.)	15	18	33
JaM (10.)	6	23	29
ALfonZOO (11.)	9	16	25
AttiTüd (12.)	15	0	15
Kabaré (11.)	15	0	15
Nevenincs (10.)	11	0	11
Poly-P (12.)	7	1	8
AnZsu (12.)	3	0	3
M&M's (10.)	0	0	0

Budapest, 2006. március 2.

Az ügyeleti bizottság nevében: Jakab Judit

Iskolabírószági határozatok

Időpont: 2006. január 27.

Bírók: Szöllősi László (szülő, Karma), Kolozsvári Norbert (diák, Sz-Club), Szabó László (tanár).

Résztvevők: Kalina Yvette és Fehér Katalin (panaszos, osztályfőnök), három fő hallgatóság.

Fellebbezés ügy

Előzmények: A tanuló a 2005. december 21-én kelt iskolabírószági határozatnak egy bizonyos része ellen nyújtott be fellebbezést. A panaszt osztályfőnökei nyújtották be panaszt reggeli és nap közbeni késései miatt. Erre az elsőfokon ülésezett bíróság a következő határozatot hozta:

„Az Iskolabírószág panaszt, 2006. február 17-éig, a tanítás alatt (első órára való becsöngetéstől, az utolsó órától való kicsöngetésig) mozgásában korlátozza. Ez a következőket jelenti: panaszt az órák közti szünetekben azon helyiség előtt kell tartózkodnia, ahonnan a következő órát tartó tanára indul. Az esetek többségében ez a tanári előtti folyosó. Amennyiben nem itt van, akkor azt a szünet elején Yvette-nek vagy Katinak (osztályfőnökei), illetve ha ők nincsenek az iskolában, akkor az ügyeletes koordinátornak jeleznie kell. Panaszt ezekről a helyekről semmiféle indokkal, sehova nem távozzhat. WC-re a szünet elején mehet el, máshova nem. Az adott órára panaszt az órát tartó tanárral kell elmennie!

Február 17-e után panaszt mozgását nem korlátozza az Iskolabírószág. Azonban ha a harmadik negyed végéig bármikor is késik egy órától, arról még aznap írásos feljegyzést kell adnia osztályfőnökeinek, amiben magyarázatot ad a késésére. Ezt a feljegyzést az osztályfőnök láttatja. Amennyiben a 3. negyed végéig panaszt órai késéseinek a száma meghaladja a 6-ot (február 17-ét követően), azonnal Iskolabírószág elé kell, hogy kerüljön.”
Panaszt fellebbezése okaként a határozat túlzott mértékét, méltatlanságát, gyerekességét nevezte meg.

Tárgyalás: Panaszt a tárgyaláson azzal egészítette ki fellebbezését, hogy mozgásának ilyen mértékű korlátozása túlzott, semmilyen mérlegelési módot nem ad neki. Szerinte más megoldás is létezik arra, hogy késései a

dás is létezik arra, hogy késései a továbbiakban ne forduljanak elő. A büntetés jogosságát egyébként nem vitatta, csak annak módját. Megoldási javaslattal is érkezett a tárgyalásra, bár kivitelezési módja eléggé aggályosnak tűnt. De kifejezte abbéli szándékát, hogy sikerül késéseinek a továbbiakban gátat szabni.

Yvette szerint valóban változtatni kellene a döntésen, mert túlzó, indokolatlanul nagy megszorítást tartalmaz, panaszt koránál fogva is nagyobb felelősséget kell vállalnia döntéseiben. Panaszt az elsőfokú döntés óta is voltak késései. Panaszt mellett mondta el, hogy sokat változott, javult a magtartása, együttműködő készsége, és újabban közösségi munkát is vállal. Persze ezek nem mentő körülmények a késéseire, de a teljes képhez hozzátartoznak, és valóban a pozitív változást igazolják. Yvette azt is elmondta, hogy panaszt ugyan tudomásul veszi, hogy a késés fegyelmi ügy, de a lelke mélyén nem gondolja azt problémának.

Határozat: A tárgyaláson új, figyelemreméltó körülmény nem hangzott el. A bíróság hajlandó komolyan venni a panaszt azon elhatározását, hogy akar és fog is késéseinek határt szabni, és erre saját akaratából is képes lesz. Ezt figyelembe véve, továbbá figyelemmel arra a körülményre, hogy a Bíróság is túlzónak tarja a mozgásszabadság ilyen szintű korlátozást, komoly gesztust gyakorolva enyhíti a korábbi döntést, és nem szabályozza mozgását a szünetekben. Ennek értelmében panaszt felé az az elvárás, hogy időben az óra színhelyén tartózkodjon. Az, hogy ezt milyen módon éri el, az ő felnőtt, felelős elhatározásán múlik. Ezt a bíróság számon is kéri rajta, amennyiben ismételt odakerül késései miatt. Az elsőfokú határozat további pontja érvényben marad, mind tartalmát, mind hatályát tekintve. (Elsőfokú határozat 5. pontja.)

Az Iskolabírószág határozata ellen 15 napon belül lehet fellebbezni az Önkormányzat jegyzőjénél.

Egy Kabaré osztályos diák ügye

Előzmények: A diákot osztályfőnökei panaszolták be. Panaszolt késéseinek száma december végével elérte a 25-öt. Ezek nagy része reggeli késés. Az osztályfőnökök a 10. késésnél füzet vezetését írták elő, amelyben panaszoltnak magyarázatot kellett adnia késéseire. A füzetet egy darabig vezette. A késésekről, a füzetvezetés elmaradásáról a szülők is értesítve lettek. A panasz óta két további reggeli késése van. Így a tárgyalás napján 27-nél tart.

Tárgyalás: A tárgyalás során a panaszolt nem vitatta a panasz jogosságát. Ismeri a késésekre vonatkozó iskolai eljárásrendet. Az osztályfőnökök a polis előírásoknak megfelelően, időben és határozottan, kellő körültekintéssel jártak el (figyelmeztetés, szülő tájékoztatása, megállapodás megkötése), ami egyfajta segítség, lehetőség lett volna a változtatásra. Olyan akadályozó tényező, előre nem látható körülmény, ami a késéseket indokolná, nem merült fel.

Panaszolt elmondta, hogy két hétig vezette a füzetet, aztán elvesztette. Ezt jelezte Yvette-nek, akit arra kért, hogy az elmaradt időszakot rekonstruálhassa. Erre meg is kapta a lehetőséget, de a panaszolt nem élt vele.

A reggeli késések kevesebb, mint feléért részben a közlekedést okolja, igaz, hogy egy-két korábbi járattal való indulással

biztonságosabban érkezhette be, és ez nem is kívánna tőle nagyobb erőfeszítést. Fontos adalék, hogy panaszolt nagyon későn fekvő. Ez is szorosan összefügghet nehézkes kelésével, késői indulásával. Elmondása szerint e téren újabban próbál változtatni.

Yvette szerint panaszolt számára nem fontos az iskola, mellette dolgozik. Túlpörgetett, egészségtelen életet él. Dohányzik, későn fekszik, nincs ideje kipihenni magát.

Panaszolt nem érzi úgy, hogy ez iskolai eredményességét rontaná.

Határozat: Az iskolabíróság a 2005/2006-os tanév végéig hatályosan megrovás fegyelmi fokozatot szab ki, továbbá amennyiben a III. negyed utolsó tanítási napjáig bezárólag a 30. késést eléri, akkor az osztályfőnökök mérlegelési joga, hogy – ismerve és értékelve a körülményeket, a tendenciát – fordulnak-e ismét iskola-

bírószághoz. De a 35. késésnél automatikus a feljelentés. Ennek hatálya a 2005/2006-os tanév vége.

Indoklás: A bíróság a megrovás fegyelmi fokozatot a késések magas száma miatt szabta ki, jelezvén a helyzet súlyosságát. Súlyosbító körülményként vette számba, hogy panaszolt a felkínált lehetőséggel nem élt, a megállapodást nem tartotta be. Enyhítő körülményként vette figyelembe panaszoltnak a tárgyaláson mutatott együttműködő, belátó magatartását, szándékát arra, hogy akar változtatni. Iskolabírószági ügye még nem volt.

A bíróság azon véleményének is hangot adott, hogy panaszoltnak érdemes lenne végiggondolnia, hogyan tudna helytelen napirendjén, egészségtelen életén változtatni. Egyben reményét is kifejezte, hogy késéseinek száma a jövőben nem növekszik.

Budapest, 2006. február 1.

* * *

Időpont: 2006. február 15.

Bírók: Fürstné Molnár Andrea (szülő), Szabó László (tanár). A diák bíró betegsége miatt nem tudott jelen lenni.

Egy M&M's osztályos tanuló dohányzási ügye

Résztevők: Panaszolt, panaszos édesanyja, két fő hallgatóság. Az osztályfőnökök betegsége miatt maradtak távol.

Előzmények: Panaszoltat osztályfőnökei jelentették fel, mert három alkalommal dohányzott az iskola udvarán, a BIVÁK épülete előtt. Az osztályfőnökök az ilyenkor szokásos iskolai eljárásrend szerint cselekedtek. Az első lebukás után beszéltek a panaszolttal és figyelmeztették, a második eset után ismét figyelmeztették, és tájékoztatták a szülőket. A harmadik eset automatikus feljelentéssel járt.

Tárgyalás: Panaszolt elismerte a panasz jogosságát, tisztában volt az ide vonatkozó iskolai és általános törvényi szabályozással illetve az iskolai következményekkel, a dohányzás egészségre káros hatásaival. Panaszolt magát rendszeres, régi dohányosnak tartja, iskolán kívül is rágyújt. Édesanyja tud lánya káros szenvedélyéről, nem

tiltja, úgy gondolja, hogy a döntést gyermekére bízta. A panasz kelte óta a panaszolt – saját bevallása szerint – nem gyújtott rá. Édesanyja reményét fejezte ki, hogy lánya életszemlélete ez irányban mihamarább megváltozik. Az egyik elterelő megoldásként felvetődött, hogy a szünetekben a panaszolt nem keresi dohányos társai társaságát.

Határozat: Az iskolabíróság 2006. április utolsó tanítási napjáig hatályosan

- intés fegyelmi büntetésben részesíti a panaszoltat,
- továbbá korlátozza az iskola udvarán való mozgását oly módon, hogy tanítási időben reggel 8.00 és 15.30 között a BIVÁK udvarára nem léphet be, még a büfét sem látogathatja. Ezen korlátozás megszegése automatikus iskolabírósági feljelentést von maga után. Ez esetben fenti határozat a tárgyaláson figyelembe vétetik, és súlyosbító körülménynek számít.

Indoklás: A Bíróság döntésekor figyelembe vette a dohányzásra vonatkozó hatályos jogszabályokat (minisztériumi rendelet) és az iskolai szabályokat. A panaszolt tisztában volt velük, a többszöri figyelmeztetés ellenére vétett. Enyhítő körülményként vette figyelembe a panaszoltnak a bíróságon tanúsított együttműködését, megbánó viselkedését. A bíróság reméli, hogy a fenti büntetés és korlátozás, és elsősorban a panaszolt önkéntes elhatározása segít neki abban, hogy elkerülje a hasonló eseteket, ellen tudjon állni ennek a káros szenvedélynek.

Egy AttiTüd osztályos tanuló késési ügye

Résztevők: Panaszolt, Fejes tünde osztályfőnök. Az édesanya nem kívánt a tárgyaláson részt venni.

Előzmények: A diákot osztályfőnökei jelentették fel 35 késése miatt. A késések kb. 2/3-a reggeli, 5-6 perces késés. A többi napközbeni eset. A panasz kelte óta a panaszolt még kétszer késett. Az osztályfőnökök kb. a 15. késésnél beszéltek a panaszolttal és a szülővel. Ezután már csak a 35. késésnél szembesítettek számszerűen, bár Főző Attila osztályfőnök többször is tett utalásokat a panaszoltnak a késéseire. A panaszt megelőző napokban a késések gyakorisága egy-

re nőtt, szinte minden nap pontatlanul érkezett iskolába.

Tárgyalás: A panaszolt elismerte a feljelentés jogosságát, az abban foglaltak tényszerűségét. Tisztában volt az ilyenkor szokásos eljárásrenddel és a következményekkel. Reggeli késései okaként késői fekvését, elszöszmötölt reggeli készülődését nevezte meg. A közlekedés kiszámítható, emberi időpontban tud elindulni otthonról. A reggeli és a napközbeni késéseire olyan objektív akadályozó tényező, mely a késésekre felmentést adhatna, nem merült föl. A panaszolt elmondta, hogy a feljelentés óta próbál változtatni, és már egy kicsit korábban kel.

Tünde elmondta, hogy a panaszolt eddigi politechnikumi pályafutása alatt az ilyen mértékű késés nem volt rá jellemző, azok idén szaporodtak el.

A panaszolt elismerte a késések tarthatatlanságát és érzekelte is azokat, de egyúttal nehezményezte, hogy osztályfőnökei nem szembesítették őt azok számszerűségével, és csak már a feljelentési kötelezettséget (25. késés) jóval túlhaladó mértéknél szóltak neki akkor, amikor már amúgy is elkerülhetetlenné vált a bírósági eljárás.

Bár az adminisztráció ezen része Attila feladata, Tünde elismerte részükről a mulasztást.

Határozat:

- Az iskolabíróság a panaszoltat intés fegyelmi fokozatban részesíti, melynek hatálya 30 tanítási nap. Ha ez idő alatt nem kerül iskolabíróság elé, akkor annak lejárta után a büntetés mértéke visszaminősül figyelmeztetés fegyelmi fokozatra, amelynek hatálya a tanév végéig tart.
- Továbbá ugyanezen 30 tanítási napra elrendeli a „feketelistára” kerülést, melynek értelmében reggel 8.05-re kell érkeznie. Érkezésének időpontját a Titkárságon kell vezetnie. A 30 napon belül öt késésnél, egy tanítási héten kettőnél több késése nem lehet. Ennek megszegése automatikus feljelentéssel jár, és súlyosbító körülménynek számít. A határidő lejárta utáni esetleges újbóli késések esetén az osztályfőnök mérlegelésére van bízva, hogy ismerve az előzményeket, a késések körülményeit mikor fordulnak ismét bírósághoz.

- A bíróság figyelmezteti az osztályfőnököket az ilyen esetekre vonatkozó iskolai eljárásrendre és annak következetes betartására. Az azonos bánásmód elve mindenit megillet. Javasolja, hogy a jövőben szorosabb határidővel figyeljék a késések (igazolatlan órák) számát, hogy még időben tudjanak cselekedni, megelőző intézkedéseket tenni, ezzel esélyt adva a tanulóknak a változtatásra és az iskolabírósi eljárás elkerülésére.

Indoklás: A bíróság az intést a késések magas számával indokolja. A feketelista kiszabása enyhe kényszerítő eszközként szolgál a további késések elkerülése érdekében. Enyhítő körülményként vette figyelembe a bíróság a panaszoltak a tárgyaláson tanúsított együttműködését, hogy az iskolába járás rendjén már próbált változtatni.

A 35 késés már nagyon előrehaladott állapot. Időben történt intézkedésekkel talán megelőzhető lehetett volna az eljárás. Legkésőbb a 25. késésnél már bírósághoz kellett volna fordulniuk az osztályfőnököknek. Így ezek a mulasztások – bár nem teszik meg nem történné a panaszolt késéseit, de – a határozat kiszabásakor a döntést relativizálták. Ezért az enyhébb büntetés kiszabása a késések magas száma ellenére.

Politechnikum, 2006. február 17.

Az Iskolabíróság nevében:

Szabó László, tanárbíró

* * *

Időpont: 2006. február 22.

Bírók: Fekete Mihály (szülő, Kabaré), Horváth Csenge (diák, First-Class), Marosvári Péter (tanár)

Résztevők: panaszoltak, Lendvai Györgyi és Fekete Ádám (panaszosok, a (P)Olympos osztályfőnökei), Fejes Tünde és Főző Attila (panaszosok, AttiTüd osztályfőnökei), Fogarassy Fanni (panaszos, AzBest)

(P)Olympos osztályos tanulók ügye

Előzmények: A diákokat az osztályfőnökök panaszolták be, mert késéseik száma meghaladta a 25-öt (X: 29 késés, ebből 20 reggel, Y: 26 késés, ebből 23 reggel, Z: 28 késés, ebből 20 reggel).

A tárgyalás során egyik diák sem vitatta a panasz jogosságát. Az osztályfőnökök mindhárom esetben a polis előírásoknak megfelelően jártak el (jelzés a szülőknek, majd szerződéskötés 2005. november 25-én). A szerződés tartama alatt lényegében megszűntek a késések, ám a határidő lejárta után újra elkezdődtek. A reggeli késések okaként X és Y nem tudott elfogadható indokot megjelölni. A napközbeni késések esetében Y a büfé körüli tumultust és a nagy odaadással üzött szüneti focit nevezte meg okként.

Z (és édesapja) elmondta, hogy részben az otthoni körülmények okolhatók Z reggeli késéseiért, mert csak hosszas ébresztési procedúra után sikerül őt felkelteni, nehezen veszi fel a reggeli „ritmust”, továbbá Z időérzéke sem igazán fejlett. A kamaszkorral együtt járó tünetek (pl. fáradékonyság) is okai lehetnek a nehéz reggeli ébredésnek.

A bírók kérdéseire mindhárom diák elismerte, hogy a kialakult helyzet nem jó, de különösebb megbánást egyikük sem tanúsított, nem tartotta igazán jelentősnek az ellene beadott panaszt. Ezzel együtt is mindhárman biztosították a bíróságot együttműködési szándékukról, a késések visszaszorítása érdekében.

Határozat: Mindhárom tanulót a tanév végéig (2006.06.09-ig) hatályosan az iskolabíróság

- megrovás fegyelmi büntetésben részesíti;
- elrendeli a 8.10-es reggeli iskolába érkezést (feketelista);
- elrendeli bérletük azonnali hatályú bevonását.

Ha a tanulók reggeli vagy nap közbeni késései ismétlődnek, akkor az 5. késés után ismét iskolabírósági tárgyaláson kell megjelenniük (tehát 5 reggeli, illetve 5 nap közbeni késés a tolerancia felső határa), ahol a jelenlegi határozat súlyosbító körülménynek számít. A késések mindegyikéről a tanulóknak írásban, indoklást is tartalmazóan kell beszámolnia Marosvári Péter iskolabírónak.

Indoklás: Az iskolabíróság a benyújtott panaszt megalapozottnak találta, a késések ilyen magas számát megengedhetetlennek tartja. Enyhítő körülmény nem merült fel.

(A bíróság mérlegelte a Z védelmében a tárgyaláson elhangzottakat, de végül nem találta enyhítő körülménynek. A reggeli késések megszűnhetnek a felkelés körüli tevékenységek jobb megszervezésével.)

Egy AttiTüd osztályos tanuló ügye

Előzmények: A tanulót osztályfőnökei panaszolták be, mert 2006. január 27-ig már 37 igazolatlan órája gyűlt össze.

A tárgyalás során az osztályfőnökök jelezték, hogy a diák ugyan igazolta mulasztásainak egy részét, de a tárgyalás napjáig újabb igazolatlan mulasztások történtek, így az igazolatlanul mulasztott órák száma a panaszban közölttel megegyezik: 37.

Panaszolt elmondta, hogy az igazolatlan mulasztások egy része feledékenység miatt adódott (az igazolást elfelejtette időben odaadni osztályfőnökének). A mulasztások egy része azonban tudatos! Elmondása szerint ő jóval előbbre tart spanyol nyelvből, mint csoporttársai, ezért többször is úgy ítélte meg, felesleges az órán részt vennie, hiszen ott nem tanul újat. A mulasztásainak egy másik részét igazolatlan testkultúra-órák teszik ki. Ezeket úgy szerezte, hogy nem öltözött át, nem volt felszerelése. A bírók kérdésére a tanuló elmondta, tisztában van azzal, hogy akár a

hogy akár a legsúlyosabb büntetés is kiszabható vétsége miatt.

Az osztályfőnökök kérték a bíróságot, vegye figyelembe, hogy 12. évfolyamos diákról van szó, iskolai viselkedésével kapcsolatban nincsenek problémák, szeretnék, ha az osztály tagja maradhatna.

Határozat: Az iskolabíróság a tanulót kizárja a Politechnikumból, de a határozat végrehajtását 2006. április 27-ig felfüggeszti azzal a feltétellel, hogy eddig az időpontig további igazolatlan mulasztásainak száma nem haladhatja meg a három tanórát. Ellenkező esetben a kizáró határozatot azonnal végre lehet hajtani. Jelen határozat 2006. április 28-án hatályát veszti.

Indoklás: Az iskolabíróság úgy találta, hogy az igazolatlan mulasztások egy része a tanuló gondatlanságára vezethető vissza, más része viszont tudatos döntés következménye. Ez utóbbit tovább súlyosbító körülmény az, hogy a panaszolt még akkor is tudatosan távol maradt tanórákról, amikor már tudára jutott, hogy osztályfőnökei bepanaszolták igazolatlan mulasztásai miatt. További súlyosbító körülmény az igazolatlan órák (az oktatási törvény szerint még tolerálható mértékét is meghaladó) igen magas száma. Az iskolabíróság bízik abban, hogy súlyos ítélete kellő mértékű visszatartó erőt jelent az igazolatlan mulasztások ismétlődésével szemben.

Egy másik AttiTüd-ös diák ügye

Előzmények: Fogarassy Fanni és Holub Viktória AzBest osztályos diákok fordultak panasszal az iskolabírósághoz. Elmondásuk szerint 2006.02.02-án, a T01-es gépteremben – egy meglehetősen durva hangvétellű szóváltás közben – panaszolt egy szamuráj kardot vett elő, hogy azzal adjon nyomatékot a panaszosokat a teremből távozásra felszólító követelésének. Jóllehet a karddal nem tett fenyegető mozdulatot (azt mindvégig felfelé tartva fogta), az összehatás (fenyegető tartás és fenyegető arckifejezés) mégis ijesztő volt. Az esemény ugyan „békésen” fejeződött be – egy újabb csúnya szóváltás után –, panaszosok úgy gondolják, megengedhetetlen dolgot követett el panaszolt.

A tárgyalás során a panasz igazi tárgyát képező cselekedetet panaszolt elismerte, a panaszban foglalt körülményeket a saját szemszögéből is leírta. Ezek szerint ő tantárgyfelelősi minőségben szólította fel panaszosokat a gépteremből történő távozásra, mire a lányok goromba, elutasító stílusban reagáltak és a felszólítás megisméltése után sem távoztak. Ekkor csomagolta ki panaszolt a nála lévő gyakorló kardot (melynek sem éle, sem hegye nincs), és azt a kezébe véve, a lányok elé állva, a kardot függőleges helyzetben feltartva ismételte meg a felszólítást. Szerinte a lányok nem ijedtek meg, mert így szóltak: „Vicces vagy!”, majd további szitkokat szórtak felé. Ekkor ő elcsomagolta a kardot és a tápkábel kihúzásával vetett véget panaszosok számítógépes tevékenységének. Elmondta még, hogy november óta űzi sportszerűen a harcművészetet, s csak véletlenül volt nála a sporteszköz (a szalagavató-próba miatt nem tudott volna hazamenni érte az edzés előtt). Jóllehet a történet körülményeire másképpen emlékszik, mint panaszosok, elismeri, hogy tette igazából nincs mentség, tisztában van annak súlyosságával. A bírók kérdésére válaszolva elmondta, hogy a kard kicsomagolásakor nem volt benne indulat, de a mai napig sem tudja megmagyarázni, miért is vette azt elő. Lehetséges okként – a védelem nevében – az édesapja az újdonságot (nem régóta űzi a sportot), esetleg a lányok előtti „feltűnni vágyást” említette. Panaszolt osztályfőnöke (Főző Attila) szerint az iskolában nincsen helye fegyvernek (sem gyakorlónak, sem élesnek), elítéli panaszos tettét. Hozzáteszi azonban, hogy korábban semmiféle gond nem volt a tanulóval. Többször volt már agresszívnek látszó szóbeli megnyilatkozása, de ezek nem lépték át a tolerálhatósági határt, nem volt bennük fenyegetés. A szülői oldalt képviselő bíró kétségét fejezte ki, hogy ez az ügy valóban „iskolai ügy”-e, s hogy nem kellene-e az „iskola falain kívülre” vinni. A tárgyalás során többször és többen (köztük panaszolt is) minősítették az esetet „fegyvernek látszó tárgygal történő fenyegetés”-nek. Panaszolt többször is kijelentette, hogy tetteére nincs mentsége, de kéri a bíróságot, hogy ne éljen a legsúlyosabb büntetés (kizárás az iskolából) kiszabásával, tegye lehetővé a középisko-

lai tanulmányainak befejezését, az érettségi vizsgák letételét a Politechnikumban.

Határozat: Az iskolabíróság a tanulót kizárja a Politechnikumból, de a határozat végrehajtását az alább megszabott feltételek teljesülése esetén 2006. június 30-ig felfüggeszti.

Feltételek:

1. 2006. március 1-jéig a tanulónak jelentkeznie kell az iskolapszichológusnál és a történetet részletesen el kell mondania. Végre kell hajtania a pszichológus útmutatásait, előírásait, illetve a pszichológus javaslatainak megfelelően kell cselekednie. (Az iskolapszichológus igazolja az iskolabíróság számára, hogy teljesítette az előírtakat, a tartalmi kérdésekben természetesen a titoktartás szabályainak megfelelően jár el.)
2. Amennyiben 2006. június 30-ig a tanuló bármilyen fegyelmi vétséget követ el, úgy azonnal távoznia kell a Politechnikumból. Jelen határozat 2006. július 1-jén hatályát veszti.

Indoklás: Az iskolabíróság már-már a büntetőjog kategóriájába tartozónak minősítette a megtörténeteket. A tanuló fegyvernek látszó tárgy használatával félelmet keltett az erre okot nem szolgáltató iskolatársaiban, ezzel a viselkedésével súlyosan megsértette a politechnikumi normákat (is), tette az iskola szellemiségével kiáltó ellentétben áll. Az iskolabíróság mélységesen elítéli a tettet, s csupán a tárgyalás során mutatott megbánása, őszinte esetfeltárása indította arra, hogy ne a végleges kizárás mellett döntsön.

Indoklásokon kívül: A hasonló esetek lehetőség szerinti elkerülése érdekében az iskolabíróság felhívja az iskola pedagógusközösségét, vizsgálja meg, milyen feltételekkel hozható be az iskola épületébe olyan tárgy (pl. sportcélokat szolgáló kard, tör, fegyver stb.), amelynek pusztán látványa is félelmet kelthet másokban, illetve az épületen belül melyek a szóban forgó eszközök tárolásának szabályai.

Az Iskolabíróság határozatai ellen 15 napon belül lehet fellebbezni.

Budapest, 2006. február 22.

Az Iskolabíróság nevében: Dr. Marosvári Péter,
tanárbíró

Írásbeli felvételik

A kilencedik osztályba jelentkező általános iskolások február 23-án írták a felvételi vizsgákat a Politechnikumban. A feladatuk idén is – a matematikához és közgazdaságtanhoz kapcsolódó kérdéssor mellett – egy fogalmazás elkészítése volt megadott rajzok alapján. Akadt néhány üde szívfolt az írások között. Ezekből kerül ide három:

A megtalált nagymama

Feri komisz gyerek volt. Undokul viselkedett a szüleivel, és a tanáraival is. Kisgyermek korától fogva lehetetlen volt jó modorra tanítani. Egyetlen személy volt, akit egyszerre tisztelt és csodált: a nagymamája.

Csakhogy ifj. Zemency Ferenc nagymamája réges-rég csak emlék volt, édesapja meséiben élt tovább. 1983-ban egy tragikus vonatbalesetben hunyt el, de a teste eltűnt, és máig sem találták meg. Férje nevét felvéve Zemency Máriának hívták, és legendák szóltak róla. Az 52 éves hölgy ifjabb korában felemelt egy elefántbébit, és négy férfit mentett ki egyszerre egy égő házból. Állítólag fehér mágiával is foglalkozott, egy igazi jó boszorkány volt.

Feri vad bandájának gyűléshelye egy elhagyott, romos bérház volt a Róka utca 12-es szám alatt. Itt randalíroztak, itt kergették a macskákat, vagy itt lődözték az ablakokat a csúzljukkal.

Egyszer aztán új lakó költözött a házba, egy titokzatos öregasszony. Feriék nem túrték a betolakodókat, hát ellátogattak a nénihez, hogy kicsit megleckéztessék. Éppen az egyik ablak alatt lapultak, mikor egy kampós végű sétabot koppant Feri fején. Elrohantak, de még hallották a rikoltást:

– Így szórakoztatok Zemency Máriával!

Így találta meg Feri az elveszettnek hitt nagymamát, és azóta ő meséli el saját történeteit.

?

Én csak egy kövér, rövid hajú, egyszerű lány vagyok a felnőtté válás küszöbén. A kérdés ilyenkor mindenkiben felmerül: vajon mi legyek, ha nagy leszek?

Mindenképpen híres személlyé szeretnék válni. Talán lehetnék sportoló. Mindenki irigykedne rám sportos alkatom miatt. Versenyeket, bajnokságokat nyernék. De a modellkedés is izgalmas foglalkozás. Órákig pózolhatnék kisminkelve egy teremben, ahol mindig csak fotóznának. A televízióban is benne lehetnék. Meghívnának elegáns estélyekre, ahol csillogó ruhában iszogathatnám a koktélokat. Az összes ember engem csodálna.

És mi lenne, ha a színésznői pályát választanám? Az összes emberi tulajdonságot eljátszanám a színpadon. Bármilyen karaktert meg tudnék formálni. A közönség lelkesen tapsolna az előadás végén. Főszereplő lennék sok híres darabban. A megjelenésem persze mindben fantasztikus lenne, gyönyörű, korhú jelmezekben játszanék.

Szeretnék nagyon sikeres lenni az életben. De lehet, hogy maradok az, aki vagyok: egy kövér, rövid hajú, egyszerű lány.

Mi leszel, ha nagy leszel?

Ezt a kérdést minden gyereknek sokszor felteszik, míg végül eljut a valódi döntésig.

Tőlem is gyakran megkérdezték, és mint a többi gyerek, én is majdnem minden alkalommal mást válaszoltam. A válaszok között volt minden: színésznő, hercegnő, táncosnő, még gyógytornász is.

Aztán iskolás lettem, és kezdett valódi elképzelésem lenni a világról. Rájöttem, hogy a human tantárgyakat szeretem, és hogy mások sze-

rint tehetségesen rajzolok. Így vált álommomá a művészet. Amikor csak tehettem, rajzoltam, festettem, de még szívesebben agyagoztam, és sokat fűztem gyöngyöt. Ha megkérdezték tőlem, hogy mi leszek, ha nagy leszek, végre meggyőződéssel mondhattam: „művész”.

De lassan ez a korszak is elmúlt. Most is ugyanolyan szívesen rajzolok, mint akkor, alsós koromban, de most már tudom, hogy regényeket és verseket akarok írni a világnak. Vagy inkább mesterséges nyelveket szeretnék alkotni? Hát jó kérdés.

Az én példaképem J.R.R.Tolkien. Az ő életében mindkét dolog megvolt: a nyelvészet és az írás.

Nem tudom, én melyiket választanám. Még van időm eldönteni. Talán idővel jön egy új szenvedély. Majd egy újabb, és még egy...

Evés az órán

Sziasztok, kedves diáktársaim. Most egy nagyon fontos dolgról, az órán való evésről fogok beszélni. Azért erről, mert szerintem az órai evés nem olyan nagy probléma, mint amilyennek azt mondják vagy hiszik, és szerintem érdemes kiállni mellette.

Tehát az órai evés. Ugyebár az ember fia/lánya az órák közötti szünetben odamegy a barátaihoz és elkezd velük beszélgetni; vagy elmegy vécére; elmegy a tanárba megbeszélni valami fontos dolgot, vagy... igen sokféle dolgot sorolhatnék még fel. Egy biztos, intézi igen bonyolult, szerteágazó dolgait, és észre sem veszi, hogy milyen gyorsan elrepült az idő. A szünetnek pedig könyörtelenül vége. Igen ám, viszont éhes, hisz nem evett a szünetben, és éhesen az órán sem tud koncentrálni, így – főleg, ha éppen dolgozatot írnak az adott órán – könnyen rossz teljesítményt nyújthat, ami, ugyebár, nem egy jó dolog. Ezért az örökké, megállíthatatlanul szárnyaló diákelme kitalált egy briliáns dolgot (mint ahogy azt már számtalanszor tette, ha úgy hozta az élet), mégpedig a tanóra alatt történő étkezést. Ez az egyszerű cselekvés azonban sok-sok bátorságot kíván a cselekvőtől, hisz általában a tanárok nem szeretik, ha az órájukon valaki épp a szendvicsevél van elfoglalva, és nem a tanárt és annak mondandóját hallgatja minden erejével. Így könnyen valamilyen büntetést kaphat szegény éhes diák, aki csak egy kicsit enni szeretett volna. Hát igen, a tanárok már csak ilyenek. Azt mondják a diáknak, hogy a szünetben elvégezhetné volna az ilyen irányú szükségleteit, és nem is sejtik, hogy szegény ifjú nem ért rá a szünetben a fent leírt okok miatt. (Hát nem tudnak visszaemlékezni saját fiatalkorukra? Biztos, hogy ők is voltak éhesek.) A legtöbb iskolában pedig még a tanárok hozzák a szabályokat, és nem a diákok (ami sajnálatos), így gyakran találunk olyan iskolákat, ahol az órai evést tiltják. Pedig ha a tanárok megértenék a diákok indokait, akkor valószínűleg sokkal kevesebb gondjuk lenne a diákokkal. Ezért most elmondok néhány okot.

Először is, lehet, hogy a diák az éppen a büfében megvett elemózsiáját nem tudja elfogyasztani (csak az órán), mert hosszú volt a sor. Erre jó példa az a – Poliban igen gyakran előforduló – eset, amikor a kétperces csöngő után a büfében álló sor még igen hosszú, mert sokan reménykednek abban, hogy sorra kerülnek. Félretenni az óra végéig pedig nem akarja senki sem, hiszen ő melegszendvicset vagy hamburgert, vagy valami ezekhez hasonló meleg ételt vett, és akkor biztosan kihülne a termék, ami az élvezeti értékét csökkentené. Így nem tud mást tenni, minthogy elfogyasztja az órán az ételt.

Előfordulhat az is, hogy szegény pára (a diák) visz ennivalót otthonról, csak az iskolában egyéb egyetemes dolgai lekötik a figyelmét, és ezek közben nem is érzi, hogy éhes, ám az órán, amikor nem járhat, beszélgethet, csak figyelhet (vagy unatkozhat), akkor eszébe jut, hogy éhes, és nem bírja megállni, hogy ne egyen.

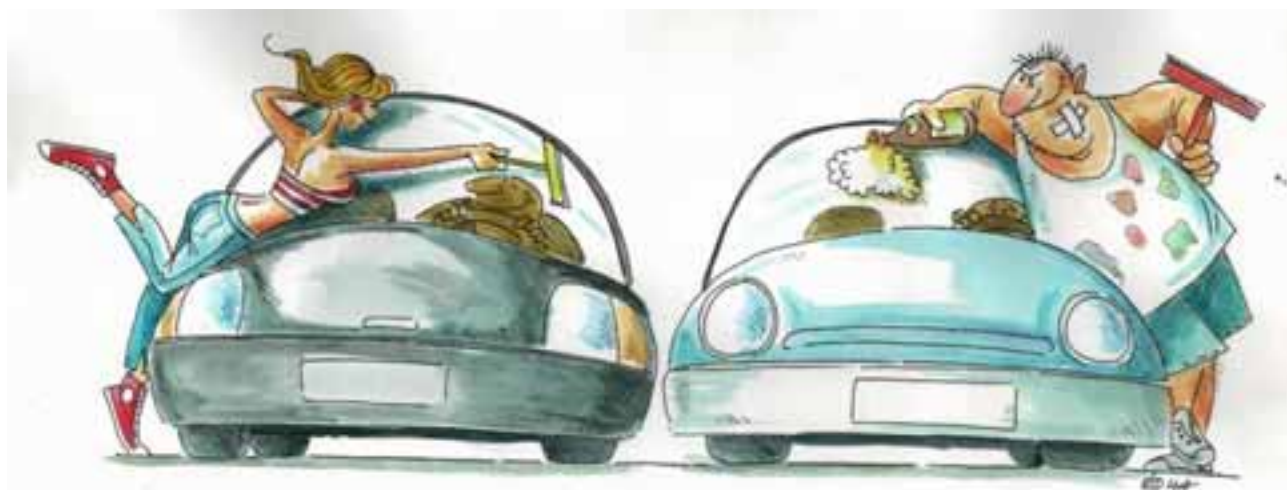
Ugyanakkor nem tudom, hogy a tanárokat miért zavarja az órai evés. Az, hogy nem az óraadóra és a tananyagra figyel, szerintem hanyagolható érv, mert nem hiszem (ismerve a mai fiatalok étkezési szokásait), hogy a sonkás zsemléjére bárki is jobban odafigyelne adott esetben, mint a tanárra. A tanár és a sonkás zsemle nem ellenfelek. Így az említett érv véleményem szerint nem a legjobb. Másrészt az órai evést felesleges tiltani, hisz akármilyen tiltást eszelnek is ki az illetékesek, a diákok mindig találnak egy kiskaput, ha meg véletlenül nem, akkor szabályt szegve étkeznek. Új szabály – új csel. Ez mindig így fog menni. Az órai evés ellen nehéz valamit is tenni, ezért az újabb és újabb szabályok kieszelésére felhasznált agysejteket valami értelmesebb célra is fel lehetne használni, mint például a vécék szagtalanításának megoldására.

Mint – gondolom – beszédemből egyértelmű: az órai evés nem probléma, legfeljebb csak annak, aki ilyen módon kezeli. Enni minden embernek kell. Ettől a jogunktól nem foszthatnak meg minket. Mi pedig, az órán étkezők, addig küzdünk a szabad étkezésért az órakon, amíg az egyszer meg nem valósul. „*Carpent tua poma nepotes*”, ahogy Vergilius mondta. Ez magyarul annyit tesz, hogy „Gyümölcsfádat unokáid fogják élvezni”. Mi elérjük, hogy lehessen az órakon enni, még akkor is, ha mi már nem járunk iskolába. Legalább a későbbi diákoknak megspórolunk ennyi munkát.

Köszönöm, hogy idő szántatok rám és meghallgattátok előadásomat. Remélem, elérjük célunkat!

Előre hát, diáktársaim, az órai evésért, a szebb jövőért!

Krudy Norbert

A kosárral való vívódásaim

Az igazat megvallva, nem vagyok a kosárlabdák királynője. Év elején kezdtem el és még nem sikerült elsajátítanom ennek a tudományának az összes fortélyát és titkát, ebből adódóan nem én vagyok a legjobb a csapatban. Az már említésre sem méltó, hogy a csapattársaim lassan három éve játszanak együtt.

Magát az edzést nagyon élvezem. Hetente kétszer elmegyek az órákra, a legelső között érkezem oda, ezért ha szerencsém van, beállítanak a kicsikhez, a „kezdőkhöz” (akik már jobbak, mint én), hogy gyakoroljam a játékot. Ezek a szerencsétlenek meg azt hiszik, hogy jól járnak velem, mert én már „nagy” vagyok, és biztos profi. De hát ilyen az élet, szép lassan rá kell jönniük, hogy az sem természetes állapot, ha néha nálam van a labda. Persze ég a pofám, amikor elkezdenek szállingózni a csapattársaim és nem elég, hogy azt látják, amint kisebbekkel játszom, hanem még azt is, hogy BÉNÁN!

Halkan megjegyezem, egy méter alatti lányok is vannak a csapatban, úgyhogy miközben arra kell ügyelnem, hogy a méltóságomat megőrizve ügyesnek tűnjek, a figyelmemet kénytelen vagyok arra is összpontosítani, hogy senkire rá ne lépjek, ne üssek el, ne rúgjak fel.

Majd elkezdődik az én korosztályomnak az óra.

Az elején ziccereket kell dobni. Miután két palánk van, általában az egyiknél áll a tanár és azt figyeli, hogyan dobunk, és mondja, mi a jó mi a rossz. A másikonál meg addig kell

dobni, amíg be nem megy. De ha valaki ott marad, mert az ezredik rádobásra se megy be, és a végén már erőből vágja hozzá azt a rohadt labdát a palánkhoz, és elátkozza a világ összes labdajátékát, elsősorban a kosarat, és legszívesebben visítva kirohanna a teremből, felrúgná az első tíz embert az utcán, aki szembejön, akkor torlódás történik, így senki sem tud lendületből dobni, így senki sem tud felugrani, így senki nem tudja a pontos mozgást végezni, így csak annak megy be, akinek szerencséje van, így mindenki elátkozza azt a valakit, aki miatt a dugó keletkezett. (Szerintem nem kell leírnom, kire gondolok a „valaki” kifejezésnél.)

Ezek után következnek a páros feladatok. Általában az összes szimpatikus lány rögtön talál magának valakit. Ha néhanapján szerencsém van, én is találok egy viszonylag normális darabot. De hát, miután – mondom – nem tartozom a legeslegügyesebbek közé, ott állok és várok, amíg mindenkinek lesz párja, és marad rajtam kívül egy lány, aki nem elég, hogy nem szimpatikus, hanem rossz is ránézni, viszolygok tőle, és ha arra gondolok, hogy védekezős feladat lesz, és lehet, hogy hozzám fog érni, az összes szőr fel áll a hátamon és kiráz a hideg.

Emelni tud a hangulaton az egyik lány rendkívül figyelmes pasija, aki rendszerint eljár a barátnője óráira (ezzel is lidérces álmot idézve bennem, mert én még mindig nem találtam magamnak egy normális, kedves, intelligens, humoros, kedélyes, figyelmes, okos, barátságos, helyes, sportos, férfinemű egyént, aki ráadásul szerelmes is belém), és nem elég, hogy az első edzésen bebizonyította, hogy kosaras (pihenőben lejött a pályára és egy huzamban bedobott vagy 20 labdát), meg sem próbálja palástolni az irányunkban érzett, mély ellenszenvét, lenézését, valamint undorát.

Aztán mind a két palánknál öt-öt büntetőt kell bedobni. Aki kész van, pihenésképpen el mehet inni. Úgy érzem, felesleges részleteznem, én miért nem élek rendszerint ezzel a lehetőséggel, és miért mint egy kiéhezett vadállat támadok rá a csapra, a többi lányt feltartva, az órák végén. Igen, a büntetőimen is van még javítani való.

Majd végül következik a játék. A profik folyamatosan kosarakat dobnak, én meg száguldozom a pályán összevissza, teljesen fölöslegesen, mindenkibe belemegyek sérüléseket okozva, a saját csapattársaimat megtámadom, hadonászok a labda után reménytelenül, és ha netán mégis hozzám kerülne, akkor megpróbálom a legközelebbi embernek lepasszolni, majd tovább futva követni az eseményeket, és hallgatva a tanár hozzám intézett dallamos ordibálását, hogy „KATA, A TE NADRÁGJAIDAT JÓ NEHÉZ LEHET KIMOSNI, MERT ÁLLANDÓAN BE VAGY SZARVA!!! FÉLSZ A LABDÁTÓL? PEDIG NEM BÁNT!!! KATA VEZESD A LABDÁT!!!

Egyszer berakták a lányok a Rómeó és Júlia musical zenéjét, ami egy nyálás, ragadós, rózsaszín zene, és elképzelttem, hogy én most egy film főszereplője vagyok, ahol a tinédzser lánynak épp minden nagyon rosszra fordul, és összeveszik a barátnőivel (természetesen a végén minden rendbe jön), és annyira beleéltem magamat a szerepbe, hogy majdnem elbőgtem magamat a pálya kellős közepén.

Nem értem, miért, valahogy az összes kedd és csütörtök délután teljesen elhasználok. Különösen csütörtökön, miközben a többiek arról beszélnek, mekkorát fognak otthon aludni és enni, él bennem a tudat, hogy én mehetek angolórára, így a szellemi képességeimet is igénybe vehetem az est folyamán.

Tessék-lássék utópia

Hogy milyen világban szeretnék élni? Jó kérdés, de szinte megválaszolhatatlan, hiszen ha tíz évig ülök és írok egyfolytában, akkor sem érek a végére. Különbösen sem szeretnék őszinte lenni. Ugyanis, ha őszinte lennék (és tegyük fel, fel kéne olvasnom az így elkészült irományt), Zsófi kénytelen lenne kiküldeni óráról. Azt meg nagyon nem szeretném. Mit tehet az ember lánya, nem húzza tovább az időt, és fejest ugrik az elkerülhetetlenbe. Csak nem akaródzik...

Jaj, kislány, olyan nyámnyila vagy! Ne totójázz már itt ennyi ideig, nem olyan nehéz ez a feladat! Na, gyerünk már! Tudom, hogy képes vagy rá... Szép kislány vagy, jó kislány vagy, okos kislány vagy... Na látod, megye ez!

Olyan világban szeretnék élni, ahol nem az a menő, hogy minden adandó alkalommal leiszom magam a sárga földig, aztán mindent kiokádok, ha lehet, valamilyen extrémnek számított helyre, mert akkor leszek menő csávó; néha kicsit elfüvezgetek, attól nagyobb gyerekeknek számítok, de ha éppen nincs kéznél, megteszi az egyszerű bagó is, ha lehet, minél többször, mert állandóan fel lép nálam az elkerülhetetlen hang- és képhatásokkal járó nikotinhány... De a nagyok is ezt csinálják. Én vagyok a menő csávó, az sem számít, hogy a sztorizgatásaimnak nincs túl nagy valóságalapja. Szünetekben merő infantilizmus vagyok, órán meg lököm a hatalmasabbnál hatalmasabb poénokat, a csattanó után remegnek a falak a hahotázástól, kár hogy csak én röhögök, meg a haverjaim, akik kötelességüknek érzik, hogy imponáljanak nekem. Arról nem is beszélve, hogy csak nekem lehet igazam. Amit én mondok vagy csinálok, az mindig jó. A másik fél, hiába idősebb és tapasztaltabb nálam, mindig hülye, és baromságokat beszél, inkább jól beszólok, ezzel is fényezve amúgy is csillogó imázsomat. Ki az az elvetemült, aki kitalálta, hogy a tanórákon figyelni kell?! Az órán poénkodni és ökördödni kell megállás nélkül, hiszen majd amikor a Sziget Fesztivál után – amiről sajnos le fogok maradni – söprögetem a földről az eldobott sörös dobozokat, arra fogok em-

lékezni, milyen nagyot szórakoztam a suliban.

Komolyra fordítva a szót. Igazából, ha belegondolok, ez csak ízelítő volt a mai fiatalság vezérhymuszából, ami nem azt jelenti, hogy ez nem számít elég komolynak. Rendben, fogtam, ez már vésszesen kezd hasonlítani egy brazil szappanoperához. Evezzünk kellemesebb vizekre.

Olyan világban szeretnék élni, ahol reggel addig aludhatok, ameddig bírom szusszal, a hűtőből sosem fogy ki a tej, a mobilom nem merül le a legrosszabb pillanatban, a könyv-tárban nem az orrom elől emelik le a polcra azt a könyvet, amire már hónapok óta meg-szállottan vadászom, a Nutellától nem hízom meg, a legmélyebb álmomból felébredve is úgy nézek ki, mint akit skatulyából húztak elő, a kezemből kicsúszó tojásra nem vonat-kozik a gravitáció törvénye, és az igyekezet-től nem ejtem le a többi tojást is. A fogkrém nem esik le az utolsó pillanatban a fogkefé-ről, mindig megtalálom azt, amit már annyi ideje, és annyira hisztérikusan keresek. Az uszodában sem fagyok meg kijövet a melegvízből, a takaró alól nem lógnak ki a lábujjaim, reggel nem tűnik el hirtelen az összes zoknim a helyéről, a CD-im nem karcolódnak össze két nap leforgása alatt. Nem a nagyanyám orvosába, nem nagypapákba, arab fogorvosokba és jégtáncosokba vagyok szerelmes, és nem csinálok hülyét magamból minden pillanatban.

Egyelőre ennyi jutott az eszembe, írnék még többet is, csak késő van, és el kéne mennem fürödni, ami közben biztosan leforrázom a fél lábamat. Azonban merek reménykedni, senki sem lesz hátrálékvő életében depressziós e szerény iromány hatása miatt.

Vanek Neje

Megjegyzés: ez az utópia művészetórára (?) készült, tehát képtelenség volt normálisan átírni, ezért van itt az eredeti formájában.

„Sok beszédnek sok a zaja”

Magyar delegáció az USA legfejlettebb siketközpontjában

A Rochesteri Egyetemen ezerkétszáz hallássérült vagy siket diák tanul együtt a több mint tízezer egészséges hallgatóval. Ebben százhusz alkalmazott jelnyelvi tolmács és körülbelül ugyanennyi jegyzetelő segíti őket az önkénteseken kívül. Az egyetem az akadálymentesítés fellegvárának számít még az Egyesült Államokban is. Nem véletlenül ide látogatott el a tizenkét tagú magyar küldöttség is. Minisztériumok, szakszervezetek, közalapítványok és iskolák képviselői utaztak New York államba, hogy elgondolkozzanak: mi a teendő idehaza. Tapasztalataikról telefonon nyilatkoztak Rochesterből.

– Óriási a különbség szinte mindenben a kinti és az itthoni viszonyok között – foglalta össze a látottakat Kósa Ádám, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének elnöke. – Az esélyegyenlőség százszázalékos, mindenki ugyanúgy megkap minden információt, és ami a legfontosabb: a diákok 95 százaléka dolgozik az egyetem után.

Magyarországon hét siket általános iskolában tanítanak, többnyire egy-egy tízfős végzős osztályból kerülnek ki azok, akik továbbtanulnak (mármint középiskolában, ilyenből egyébként nincs egyetlen külön a siketeknek fenntartott sem), az érettségit 40-50 diák abszolválja, a felsőoktatásig évente kevesebb mint tíz jut el. A hallássérültek fele már integrált általános iskolában kezdi tanulmányait, és többnyire jár középiskolába is. Ma a magyar felsőoktatásban legfeljebb négyszáz hallássérült tanul, miközben a népszámlálás adatai szerint 9000 siket és ötször ennyi súlyosan hallássérült él Magyarországon.

Az Egyesült Államokban a szakképzési rehabilitációs törvény értelmében a fogyatékkal élő diákok a tandíj felét fizetik (ahhoz is támogatást kapnak), az egyetemeknek pedig kötelességük megteremteni a szükséges feltételeket. A március 1-jétől hatályos magyar felsőoktatási törvény módot ad a kormánynak, hogy – a szociálisan hátrányos helyzetűekhez hasonlóan – a fogyatékkal élőknek is kedvezményeket biztosítson.

– Amikor összehasonlítottuk a magyar viszonyokat az itteniekkel, a helyiek azzal vigasztalták a csoportot, hogy negyven éve, a kezdet kezdetén ők sem voltak könnyebb helyzetben – meséli Agg Géza, az Oktatási Minisztérium közigazgatási tanácsadója.

A magyar gyakorlat szerint a fogyatékkal élők – a tanár szimpátiájától függően, hiszen erre semmiféle jogszabály nem vonatkozik – mentesülhetnek vizsgáik alól, kérhetik felmentésüket, tudniillik a szükséges technikai feltételek hiányában képtelenek lennének azokat teljesíteni. Ezzel szemben Rochesterben megadják mindazt, amire egy fogyatékkal élőknek szüksége lehet a tanulásban és a számadásban.

– Vendéglátónk egy metaforája mindent magában foglal: itt a létra, amit a siketeknek is meg kell mászniuk, ugyanolyan magas, mint az egészséges diákoké, csak segítenek nekik feljutni – mondja Kutor László, a Budapesti Műszaki Főiskola docense. Szerinte az infrastruktúra nem hiányzik nálunk sem, a szakmai tudás és a humán erőforrás viszont igen, ez utóbbi pedig már pénzkérdés.

Bár a vonal nem szakadt meg, néhány másodperc csend következett. Végül Horváth Péter, az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium főosztályvezetője törte meg.

– Vannak forrásai az államnak, hogy újabb tanulmányi utakat szervezzen, amelyek során a magyar szakemberek elsajátíthatják például a jegyzetelés módszertanát.

– Japántól Csehorszáig sokféle hozzáállással találkoztam, de ahogyan ez a magyar delegáció viszonyul a kérdéshez, az példaértékű – lendít a beszélgetésen a vendéglátó, James J.

DeCaro, a Siketek Nemzeti Műszaki Intézetének dékánja. – Biztató, hogy ahhoz képest, amit nyolc évvel ezelőtt tapasztaltam Magyarországon, mintha húsz évet fejlődött volna az esélyegyenlőség, és biztos vagyok benne, hogy nem lesz ez másképp a következő években sem.

DeCaro a Soros Alapítvány programja keretében hét magyar siket iskolában segített. A magyarok azóta is hálásak a programért, hiszen tanárokat képeztek, számítógépes termeket hoztak létre, és bevezették az internetet. Az amerikai dékán életét a siketoktatásnak szentelte, Csehországtól Japánig próbálja elérni, hogy felkarolják az ügyet a középiskolák, az egyetemek és a kormányok. Noha szerinte ez a párbeszéddel kezdődik (ezért is örül Göncz Kinga miniszter asszony washingtoni vacsorameghívásának), mottója mégis ez: „sok beszédnek sok a zaja”. – Csak az első lépés ez a tanulmányút, remélhetőleg hamarosan tettek követik az elhatározást, és sikerül magyar siket diákokat is kijuttatni a Rochesteri Egyetemre, illetve szakembereket, akik majd úttörői lehetnek a magyar siketoktatásnak.

S. Takács András

Ébresztő fejtörő

A legutóbbi **Politechnika** ban szerepelt Einstein feladata, amit állítólag a próbálkozók 2 %-a tud megfejteni. A Politechnikum iskolapolgársága és „világi” olvasói közül tizenegyen küldték be a helyes választ, a hal tartózkodási helyét.

Gratulálunk a megoldást benyújtóknak:

**Bódi János és Holub Vivien (AzBest), Horváth Betti (Poly-P),
Katona Viktória és Gál Tamás (Non-stop), Baranyai Tomi (Gamma), Mendlik
Hajci (ALfonZOO), Polák Stella (e-GYIK),
Barabás Judit (27-eS), Jakab Eszter, Virágh György (civil)**

Lássuk a megfejtést:

1. A sárga ház lakója a macskát tartó, Dunhill szívó, vizet ivó norvég.
2. A kék házban a dán teát kortyol, Blendet szív, és a lovakat szereti.
3. A piros ház lakója a tejet, Pall Mallt és a madarakat kedvelő brit.
4. A halat a zöld házban kávéval és Prince cigarettával élő német tartja.
5. A svéd a sört és a Blue Mastert, valamint a kutyákat kedveli. Az ő háza fehér.

IRODALMI HÁZI VERSENY

A FEBRUÁRI FORDULÓ MEGOLDÁSAI:

1. Idézetek:

- a) Nagy László: Ki viszi át a szerelmet
- b) Pilinszky János: Négysoros
- c) Vörösmarty Mihály: Keserű pohár
- d) Radnóti Miklós: A bujdosó
- e) Karinthy Frigyes: Egyszerűség
- f) Arany János: Válasz Petőfinék

2. Személyek, helyek Kosztolányi Dezső életében:

- a) Kosztolányi Ádám Kosztolányi Dezső fia.
- b) Kosztolányi Árpád Kosztolányi Dezső apja.
- c) Stockholmban kezelték betegségét, ill. egyik versének címe.
- d) Kosztolányi Dezső születési helye.
- e) Az Édes Anna című regény egyik szereplője.

3. Szó szerkezetek:

- a) alárendelő, minőségjelzős
- b) alárendelő, birtokos jelzős
- c) nem szintagma
- d) alárendelő, tárgyias

4. Kik ők?

- a) Zarathusztra: a perzsák dualista vallási rendszerének megalkotója
- b) Lao-Ce: a taoizmus megteremtője
- c) Thot: a bölcsesség istene Egyiptomban
- d) Tammuz: a meghaló és feltámadó természet istene Mezopotámiában
- e) Antigonosz: Nagy Sándor hadvezére, majd utóda a görög-makedón területen
- f) Thézeusz: Athén mondabeli királya
- g) Hesztia: a házi tűzhely istennője, Zeusz testvére
- h) Agamemnon: a görög seregek vezetője a trójai háborúban
- i) Kronosz: titán; Rheia férje; az idő istene, Zeusz apja

5. Történetírók és műveik:

- a) Hérodotosz: Görög-perzsa háborúk
- b) Thuküdidész: Peloponnészoszi háború
- c) Xenophón: Anabaszisz
- d) Plutarkosz: Párhuzamos életrajzok
- e) Polübiosz: Egyetemes történet

6. Mi volt a foglalkozása?

- a) Iszokratész: szónok (Démoszthenész ellenfele)
- b) Menandrosz: drámaíró
- c) Galenosz: orvos
- d) Szappho: költőnő
- e) Gorgiász: filozófus (sztoikus filozófia)

MEGFEJTŐK: BARKÓCZI DÁNIEL ÉS POTYONDI TAMÁS (AZBEST)
GRATULÁLOK!

A MÁRCIUSI FORDULÓ

I. Kivel történt (a mitológiában)? (13 pont)

1. Kit áldozott fel Agamemnon Artemisz istennő kiengesztelésére?
2. Kit ejtette teherbe Zeusz hattyú képében?
3. Kit kért meg Hermész, hogy ítéljen Erisz almája ügyében?
4. A trójai háborúban ki vezette az akháj hadakat?
5. Ki volt Laiosz felesége, aki később saját fiához ment feleségül?
6. Ki volt az, aki menyasszonya öngyilkossága után saját apja szeme láttára szúrta szíven magát?
7. Ki halt meg kétszer? (Egyszer egy kígyó marásától, másodszer pedig az okozta vesztét, hogy kedvese rápillantott, mielőtt visszatértek volna az élők közé.)
8. Kire volt féltékeny Árész, ezért vadkan képében halálra sebezte?
9. Kit záratott Minósz egy labirintusba apjával együtt? (Vesztét az okozta, hogy túl közel repült a Naphoz.)
10. Ki talált rá Odüsszeuszra a phaiákok szigetén?
11. Ki vetett szemet Héraklész feleségére, amiért kellett vesznie?
12. Ki megsértette Léthót – gyermekeivel büszkélkedve (aki megölte ezért mind a tizennégy gyermekét, és ő fájdalmában kővé vált)?
13. Kit készített Héphaisztosz (akibe aztán Zeusz lehelt életet, és később ő lett Prométheusz bátyjának felesége)?

II. Hol történt? (10 pont)

1. 1790-ben itt született Kölcsey Ferenc.
2. Vörösmarty Mihály itt töltötte a joggyakorlatot 1822-ben.
3. Petőfi Sándor itt ismerkedett meg Csapó Etelkével.
4. Szendrey Júlia és Petőfi Sándor itt töltötte a mézesheteit.
5. Arany János legtöbb Ószikéje itt íródott.
6. 1825-ben itt látta meg a napvilágot Jókai Mór.
7. Mikszáth Kálmán 1871-ben itt helyezkedett el Mauks Mátyás mellett esküdtként.
8. 1882-ben itt házasodott össze újra Mikszáth és Mauks Ilona.
9. 1888 és 1892 között itt járt iskolába Ady Endre.
10. 1935 nyarán Kosztolányi Dezső itt ismerkedett meg Radákovich Máriával.

III. Magyar írók, költők és köteteik – párosítsd a szerzőket művük címével! (7 pont)

Írók, költők	Kötetek
1. Ady Endre	a) A nap jegyese (1954)
2. Babits Mihály	b) Az öröm illan (1921)
3. Juhász Gyula	c) Az utolsó hajók (1923)
4. Nagy László	d) Elysium (1946)
5. Pilinszky János	e) Harmadnapon (1959)
6. Tóth Árpád	f) Késő szüret (1918)
7. Weöres Sándor	g) Sziget és tenger (1925)

IV. Mit jelentenek az alábbi szólások – közmondások? (10 pont)

Útitárs

Ott, ahol a világ véget ér

Egy ma már csak kevesek által beszélt bennszülött nyelv szerint Chile azt jelenti: ott, hol a világ véget ér. Chilétől pedig már csupán egy ugrás – 3800 kilométer és mintegy 5 órányi repülőút – a Csendes-óceán közepén fekvő misztikus csoda: a Húsvét-sziget.

Roa – ez a sziget legnagyobb s jószerint egyetlen települése – repülőtérét. A falusias külsőségek ellenére az irányító központ minden földi s égi jóval felszerelt, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy a NASA szakemberei a Nagy Evezőt szemelték ki az amerikai űrsiklók tartalék leszállóterepének.

Az utazót, ha előre foglalt szállást, a reptéri váróban fogadják leendő házigazdái. Ha nem volt ennyire előrelátó, magára vessen: még az is megeshet, hogy taxiba kell ülnie, és mintegy másfél percet kell autóznia, hogy Hanga Roa központjában találja magát. (Gyalogosan is meg lehet tenni a repülőtérrel a centrumba vezető utat, ám ekkor legalább tízperces sétára van kilátás.)

Ez utóbbi, bár a közbiztonságra egyáltalán nem lehet panasz, azért nem mindig kellemes. A Húsvét-szigeten ugyanis – lévén csöppnyi szárazföld a nagy tengerben –gyak-ran esik az eső. Ezt a kellemetlenséget vi-szont jótékonyan ellensúlyozza az a tény, hogy a hőmérséklet igen egyenletes: az év-szakoktól szinte teljesen függetlenül olyany-nyira állandó, hogy hús-foknál kevesebbet nappal ritkán mérnek – de a harminc foknál magasabb hőmérséklet is csak elvétve fordul elő.

A Húsvét-sziget, szemben a közhiedelemmel, nem afféle földi paradicsom: a földdarab nagy része dombos, füves, máshol meg lávakövekkel „telidobált” terület. Néhány helyen pálmafák és mindenféle szabadon legelésző, látszólag senkihez sem tartozó gyönyörű lovak színesítik a képet. A hely ettől azonban még nem lenne a földkerekség

A sziget onnan kapta a nevét, hogy a holland Nyugat-indiai Társaság által szervezett, Jacob Roggeveen nevű úriember vezette expedíció 1772-ben, húsvét vasárnapján fedezte fel. A kicsiny szárazföld egyébként több elnevezéssel is rendelkezik: az angol nyelvű térképeken *Easter Island*-ként szereplő sziget spanyolul az *Isla de Pascua*, míg a helyiek nyelvén a *Rapa Nui*, azaz a *Nagy Evező* nevet viseli.

A messzi földről érkezett turista számára már abba is borzongatóan gyönyörűsége belegondolni, hogy miként találják el a pilóták a végtelennek tetsző Csendes-óceánban fekvő mindössze 18 kilométer hosszú szigetet. A földet érés után azonban más érdekességek is várják az embert: elsőként maga a repülőtér, ahol a gépeket gyalogosan lehet megközelíteni, a bejáratnál lovak legelésznek, és néhány pálmafa, valamint bábáskodó gyerekek teszik teljessé a különös képet. Mindemellett nem kell lesajnálni *Hanga*

egyik legmisztikusabb darabja: a szigeten található mintegy félezer hatalmas, néhol több tonna súlyt is meghaladó kőszobor – a helyiek nyelvén: *moai* – körüli rejtélyek közül számos még ma is megoldatlan, de legalábbis vitára készíti az embereket.

A rejtélyek egyik fő oka, hogy a közigazgatásilag Chiléhez tartozó szigeten „fénykorában” is csupán néhány ezren éltek. Az „ősök” fémszerszámok nélkül vájták ki a tűzhányók lávaköveiből ezeket a hatalmas monstrumokat, megformázták, majd a sziget különböző pontjaira szállították őket.

Az élet Hanga Roán nyugodt; kevésbé udvariasan úgy is mondhatnánk: kissé egyhangú. A település olyan, mint egy nagy falu – igaz, szinte minden felszereléssel, amire az itt élőknek szükségük van. Az éjszakai élet errefelé ismeretlen fogalom – bár néhány jó étterem, finomabbnál finomabb „tengeri gyümölcsökkel” várja az éhes vendéget, nagy mulatozásokra azért nem kell számítani. De a Húsvét-szigetet nem is ezért szeretjük: pestiesen szólva, már az sem semmi, hogy egy fabódéból telefonálni, faxolni és internetezni lehet, a magukat némi emelkedettséggel hotelnek nevező bungalók közül pedig nem egynek saját weblapja és e-mail címe is van. Ha pedig szerencsénk van, akár még „ismerőssel” is összefuthatunk az utcán: egyik délután a postát keresve sikerült egy olyan helybélivel találkozunk, aki 30 évvel ezelőtt már járt Budapesten. (Másnap reggel újból találkoztunk a zöldségpiac közelében, örömmel újságolta: eszébe jutott, hogy a Gellértben lakott, és nagyon tetszett neki a magyar főváros).

Ha valaki be szeretné barangolni a szigetet, biciklivel is megteheti, de jobban jár, ha

autót bérel. Nem a távolságok miatt, hanem mert a helyi illetőségű terepjárók, amelyek az itteni útviszonyokon szocializálódtak, a kétkerekűeknél jobban bírják a gyűrődést.

Erre a kitartásra pedig szükség van: a sziget kicsi, ám a látnivaló annál több. Rögön a belvárosban – egy eligazító tábla bájos túlzással *Down Town*nak nevezi – meglátjuk az első moait, majd néhány száz méterrel arrébb a pálmafákban, trópusi növényekben és helyi motívumokban bővelkedő sírokkal teli temetőt. A temetőtől nem messze pedig már valódi kincsre lelünk: előbb egy magányosan álló, majd egy ötfős közösséget alkotó moai csoportot. Ezek a hatalmas kőszobrok szinte kivétel nélkül a tengernek háttal állnak – szigorú és átható tekintetükkel évszázadok óta pásztázzák a sziget belsejét. Szürke és fekete bazalttufából készültek, fejükön pedig időnként cylinder alakú, helyi nyelven *pukaónak* nevezett kalap díszelég – utóbbi alapanyaga vörös vulkáni tufa.

A Húsvét-szigeten négy fantasztikusan szép, ma már nem működő tűzhányó található: közülük a *Rano Raraku* a leghíresebb, a *Rano Kau* pedig legfélelmetesebb. Előbbi oldalában több tucat moai található: van, amelyik már teljes készütségben fogadja a látogatót, másokat szemmel láthatón félbehagytak és olyan is akad közöttük, amelyet még éppen csak hogy elkezdtek kivájni a vulkáni kőzetből. Ez is egy nagy, megoldatlan talány: elméletek vannak ugyan, de biztosat senki sem tud mondani arról, miért hagyták abba hirtelen az addig pallérozottan működő „szobrászkodást” az itt élők. Valószínűleg egy hirtelen lávakitörés gátolta őket a további munkában, de lehetett földrengés, háború, vagy betegség.

A hegy oldalán elszórt moaik között fáradságos út vezet a kráter teteje felé. Nehéz az út, de megéri a fáradság: a hegytetőn ugyanis valóban a világ végének a végén érezheti magát az ember. A kráter belsejében egy tiszta vizű tó látványa fogadja, mögötte pedig, csak úgy, ráadásként a Csendes-óceán végtelen kéksége.

A Rano Kau vulkának is van tava, a hátérben ott az óceán, és itt található a világ talán legfurcsább települése, *Orongo*. Egy település, ahol nem élnek, és soha nem is éltek emberek. Akik itt megfordultak, azok nem lakhatásra, hanem a madárember kultuszra használták ezt a különös „falut”: itt van ugyanis a sziget újabb nevezetessége, a Madárember-szikla. Évszázadokkal ezelőtt ugyanis nem választások révén találtak vezetőt a szigetnek: az lett a madárember, a *tangata manu*, vagyis a sziget vezetője, aki a tengerben lévő sziklára átúszva, elsőként tért vissza az ott fészkelő fecskeszzerű madár tojásával. A vállalkozás nem volt veszélytelen: a parttól mintegy százméternyire vízben álló sziklák meredek, a tenger háborgó és cápákban bővelkedő.

A számos moai közül is kiemelkedik az *Ahu Tongarikine* nevezett szoborcsoport. Nemcsak a „műtárgyak” méretei miatt – a legmagasabb a 15 métert is eléri –, hanem mert sokan vannak: tizenöten állnak szépen sorban, ahogyan az errefelé illik, háttal a tengernek.

S bár a Húsvét sziget nem a strandolók paradicsoma, azért fürdeni itt is lehet az

óceánban, méghozzá nem is akármilyen helyen. Aki erre jár, a világot se hagyja ki az *Anakena* strandot. Ez a csodálatos szabadtéri uszoda különösen azok számára ajánlható, akik tudják értékelni a nem mindennapi panorámát: azt, hogy egy homokos tengerparton, gyönyörű pálmaliget árnyékában, egy moai csoport tövében, egy közeli tűzhányó, valamint néhány turista és vadon legelésző lovak társaságában hűsölhet.

Föld S. Péter

A Húsvét-sziget:

- Területe: 166 km².
- Elhelyezkedése: Déli szélesség 28° 10', Nyugati hosszúság 109°30'.
- Lakosainak száma: 2770 (1992-es népszámlálás)
- Legnagyobb település: Hanga Roa, a nyugati parton fekszik.
- Nyelv: hivatalos nyelv a spanyol, de kevesen még beszélnek az ősi, rapanui nyelvet.
- Évi csapadék: kb. 1200 mm.
- Vallás: római katolikus, és van egy kisebb mormon közösség is.

Részletek a „Maximov és a zorasztriánusok” című folytatásos regényből

Erdei iskola 23111-ben

Először is, vannak ugyebár a növények. A növények színe különböző lehet, bár többségük zöld. Vannak köztük egészen kicsik is, mint például a fű vagy a moha, de jellemzően a növények mérete átlagosnak mondható. A növények legérdekesebb csoportja a gombáké, ezek ugyanis nem növények, hanem gombák. Ezek közül sok mérgező, bár olyan is akad, amely finom, és ezért megesszük. Nagyon nehéz megítélni, hogy egy gomba melyik csoportba tartozik, de ha már úgylis itt vagyunk, akkor érdemes kísérletezni.

És most végre megérkeztünk a legérdekesebb élőlényekhez: az úgynevezett állatokhoz. Az állatok mérete is legalább annyira különböző, mint a növényeké, de ellentétben a növényekkel az állatok többsége barna. A zöld szín eléggé ritka az állatvilágban, csak azok az állatok használják, akik növénynek tettetik magukat. Ezt a jelenséget úgy hívjuk, hogy mimikri. Az állatok és növények közti legnagyobb különbség azonban nem a színük, hanem a táplálkozási szokásaik. Míg a növények nem esznek semmit, addig az állatok háromfajta dolgot ehetnek: vagy növényeket, vagy másik állatokat, vagy minket. Persze vannak olyan állatok is, amelyeket viszont mi eszünk meg bosszúból. Ezek fejlettségi foka igen különböző lehet. Vannak például igen fejlettek, mint a közismerten intelligens tehén, de vannak nagyon ostobák is, mint például a csirke, amely evolúciós szempontból körülbelül félúton helyezkedik el a kukorica és a disznó közt.

Na már most, ez a hely, ahol vagyunk, egy úgynevezett erdő. Erdőnek azt a helyet hívjuk, ahol sok az élőlény, de főleg fák. Sok év tapasztalata alapján állíthatom, hogy aki egy erdőt látott, az gyakorlatilag látta mindet, szóval jól nézzetek körül, mert holnap megyünk haza. Most rövid szabadfoglalkozás, aztán felveszük a sátrainkat a tisztás szélén. Látjátok azt a kidőlt fát? Tudjátok, amelyik az előbb lenyelte azt az őzet. No, amellet találkozunk tíz perc múlva.

Mire lehet szükségünk a természetben?

– Ha csak rövid időre szándékozik az erdőbe menni, ostobaság lenne felesleges dolgokra vagyontokat költenie, ezért azt tanácsolom, hogy csak a legszükségesebb dolgokat vigye magával – igazított el a „szabadidő, hobbi, sport”-részleg vezetője. – Javaslom például ezt a multifunkcionális kést, amellyel ha úgy hozza a sors, kivághat egy kisebb fát, kipiszkálhatja a koszt a körme alól, lekaparhatja a pikkelyeket a frissen fogott halról, vagy akár utat is vághat vele az áthatolhatatlan növényzetben. Zseblámpára is feltétlenül szüksége lesz, ha leszáll az éj. Ezzel a modellel akár egy négysávos autópályát is bevilágíthat egy kilométeres hosszúságban. Műholdas helymeghatározóra is szüksége lehet, illetve egy iránytűre, ha a műholdas helymeghatározó nem működne. Ez itt egy jelzőrakéta, arra az esetre, ha nem tudná használni sem a helymeghatározót, sem az iránytűt, és mindnyájunk nagy szomorúságára eltévedne a vadonban. Ruházatról is gondoskodnunk kell. Ez a Thermostabilizátor 20000X 5.2-es béta verziója. Ez mínusz 50 és plusz 50 fok közt garantálja a szobahőmérsékletet a teljes testfelületén. Ezzel az oxigénpalackkal kiegészítve akár egy napot is eltölthet benne a víz alatt, vagy elevenen eltemetve egy földcsuszamlás vagy egy lavina által.

Ha ne adj isten, már eltévedt és még nem talált senki önre, elkerülhetetlen, hogy legyen egy biztos hely, ahol az éjszakát töltheti. Javaslom, hogy vegye meg ezt a hatszemélyes, külön konyhával és verandával ellátott kétemeletes sátrat, amely állítom, hogy kényelmesebb, mint a ház, amelyben most lakik. Most nyilván azt kérdi, hogy minek önnek egy hatszemélyes sátor. Könnyen meglehet, hogy az erdőben találkozik másokkal, akik szintén eltévedtek. Ez esetben, ha önnél lesz ez a nagyszerű modell, nyilvánvaló, hogy a többiek önre lesznek utalva, és így önnek nem kell fáradságos küzdelmeket vívnia a domináns hím szerepkör megszerzéséért.

Ha viszont mégiscsak küzdenie kellene, mert teszem azt, ellopták a sátrat, akkor felbecsülhetetlen szolgálatot tehet ez a rozsdamentes edzett acélból készített borotvaéles machete, amellyel akár egy elefántot is kettévághat egyetlen mozdulattal. Nézze ezt az ízléses, kézzel hímzett tokot! Ezt most ajándékba kapja. Ha esetleg a helyzet elmérgesedne, és a machete már nem bizonyulna elégségesnek ahhoz, hogy megvédje magát, csak önön múlik, hogy hol áll majd a csata végén, a vesztesek avagy a győztesek oldalán. Ez a könnyen kezelhető, távirányító egységgel ellátott napalmbomba-készlet gondoskodik arról, hogy ön mindig szabadon dönthessen a sorsáról. A győztesek mind ezt használják. Nem is hinné, hogy hány ismerőse, munkatársa tart ilyet otthon.

Persze meglehet, hogy a sors kegyetlen lesz, és ön sosem tér vissza szeretteihez. Ne legyen önző, gondoljon rájuk is, és vegye meg ezt a bájos kis dobozkat, amelyben egy hajtincset és néhány körömdarabot hagyhat a hátramaradottaknak! Képzeld el, mekkora öröm egy gyereknek, amikor karácsonykor az ünnepi asztalra teheti ezt a kis dobozt az ön elárvult terítéke mellé! Szinte olyan ez, mintha akkor is vele lenne, mintha sosem ment volna el...

Preiszner Miklós

2006. ÁPRILIS 6-ÁN,

CSÜTÖRTÖKÖN KERÜL MEGRENDEZÉSRE ISKOLÁNK
EGYIK LEGRÉGEBBI HAGYOMÁNYA, AZ

OSZTÁLYSZÍNJÁTSZÓ FESZTIVÁL

RÉSZLETES INFORMÁCIÓKAT A MŰVÉSZETISMERET-TANÁROK,
AZ OSZTÁLYFŐNÖKÖK, A FELSŐBB ÉVFOLYAMOS
ISKOLAPOLGÁROK ADNAK.

NEM ÉRDEMES KIMARADNI, KÉSŐBB MEGBÁNNÁTOK!

Ajánló oldal

Változatok a boldogtalanságra Pacskovszky József: Ég veled!

Pacskovszky József filmje unalomig ismételt témát tárgyal korántsem unalmasan: a férfi-nő kapcsolatot. A film egyik fő érdeme, hogy ezt a sokszor és sokféleképpen feldolgozott témát nem túlfűtött érzelmességgel, hanem kellő távolságtartással mutatja be. A középpontban négy férfi-nő kapcsolat áll. A történetek párhuzamosan futnak egymás mellett és többnyire egymástól függetlenül (csak két történet-szál kapcsolódik össze). A szereplők átlagemberek, akik mind – mint mindenki – boldogok akarnak lenni, ám ez csak kis részüknek sikerül, és akkor is elég rövidtávon.

„Mindenütt ugyanaz a szerelem... vagy más?” – olvasható az Ég veled! plakátján, ami mellé oda lehetne illeszteni: Van-e boldogság? És ha van, akkor mennyi időre szól?

Megismerhetünk egy űrben felejtett orosz asztronautát (Dimitrij Pavlenko), majd a feleségét (Natalia Szeliversztova), aki azért hagyja el a férjét, mert beleszeret egy olasz bűvészbe (Marco Bonini), s el is utazik miatta Rómába. Betekinthetünk egy féltékeny-ségi gyilkosság vádlottjának (László Zsolt) és pszichológusának (Tóth Ildikó) kapcsolatába. Egy öregúr (Kállai Ferenc) közelebbről megismerkedik a jóval fiatalabb fodrász-lánnyal (Balla Eszter), aki belevág vendégének fülébe, emiatt büntudatot érez, és megpróbálja kiengesztelni a sérültet. Figyelemmel kísérhetjük egy ifjú mikrobiológus (Pindroch Csaba) ügyetlenkedését egy túlkoros kamaszlány (Foshu Nikolett) körül.

Talán egyetlen olyan jellemző van, amely a maga módján mindegyik szereplőre igaz, ez pedig a boldogtalanság. Egész pontosan fogalmazva: mindegyik szereplő egy boldogtalan lelkiállapotból indul, s két kivételtől eltekintve – akiknek sorsa nemhogy nyitva marad, még csak utalás sincs további alakulására – oda is érkezik meg. A boldogtalanság oka többnyire a nyomasztó magány.

Az űrhajós végeérhetetlen önemésztésbe merül, ami érthető, hiszen otthagyják az űrben, nem küldik érte a szondát, elfelejtik, nem törődnek vele. A felesége ideiglenesen boldognak tűnik az új kapcsolatban, de amikor rájön, hogy az illuzionista, akivel lelépett, csak pitiáner szélhámos, akkor szakítanak, és ismét belép a boldogtalanok sorába.

Furcsa kapcsolat alakul ki a felesége meggyilkolásával vádolt, vizsgálati fogságban ülő férfi és a vele rendszeresen beszélgető kriminálpszichológusnő között. A furcsa kapcsolat elsősorban nem a beszélgetések következménye, hanem a férfi és a nő közötti pillantásoké. A rendező azt a benyomást kelti bennem, hogy a két szereplőnek valamivel több köze van egymáshoz, mint amennyi a kötelező beszélgetéssorozathoz szükséges. Viszonyuk nem szerelem, legfeljebb szemezés.

Mindenekelőtt talán a történet technikája érdekes: átlagos jeleneteket látunk, amelyekben a két szereplő beszélget, majd a film vége felé a nő magatartása alapján gondolhatjuk, hogy a vádlottat nem mentették föl. Az utolsó látható beszélgetés és a kriminálpszichológusnő reakcióit, érzéseit bemutató

képsorok között eltelt időt a kamera nem rögzíti – így ennek a kimaradt időnek az elképzése a néző fantáziájára hárul.

Az öregúr fülébe véletlenül belevág a fodrásza; innentől kezdve a történet gerince egy jól ismert motívum: az idős férfi–fiatal lány kapcsolat, amely itt talán túlságosan hamar jön létre. E mellett nem tűnik túl élet-szerűnek a fodrászlány viselkedése: egészen a kórházig kíséri a sebesültet, aztán később többször meglátogatja otthonában, ahol főz is neki. Hogyan kerülhet két ennyire különböző ember rekordidő alatt ilyen közel egymáshoz? A film szerint a boldogtalan-ságuk miatt. Boldogtalan az öregúr, mert elveszítette a feleségét, a lány pedig valószínűleg egyedül érzi magát, máskülönben nem szorgalmazná az intenzív viszonyt.

Az említett két kisebb hiba mellett még

egy bajom volt a műnek ezzel a szeletével: a viszony teljesen lezáratlan marad, az alkotó fogódzót sem ad a nézőnek. A legutolsó, egyébként nagyon szép képen a két színész egymás kezét fogva fekszik az ágyon. Elképzélhető, hogy ez az állókép valami olyasmit akar kifejezni, mint a lehetséges gyilkos és a kriminálpszichológusnő egész történetének hangulata, ám nekem erős hiányérzetem támadt, mert ezt kevésnek és befejezetlennek találtam.

A mikrobiológus fiatalember kitarotán udvarol egy valóban nagyon szép lánynak, aki egy ideig ki tudja, miért ellenáll, aztán később szintén kissé homályos, hogy miért enged mégis a csábításnak. Ennek ellenére

ez az egyik legérdekesebb és legjobban felépített szál. Érdekessége egy fordulattal magyarázható: amikor már azt hisszük, hogy a férfi és a nő egymáséi lettek, akkor kiderül a férfiről, hogy felesége, gyereke van.

A jól felépítés, szerkesztés azon a jelenetsoron érezhető, amely felváltva mutatja be a kettős életet élő biológus és az időközben halálosan szerelmessé lett lány reagálását: az előbbi esti mesét olvas a gyerekének, és eközben nevetni kezd, ami sírással kevert fájdalmas hörgésbe torkollik, az utóbbi a róla és szerelméről készült fotósorozatot ollóval szabdalja szét. (Ez az a történet, ahol két szál összeér, ugyanis az általam túlkoros kamaszlánynak nevezett személy anyja azonos a kriminálpszichológusnővel.)

Lehet sorolni az Ég veled! Egyenetlenségeit, ezek közül a legszembeütőbb az, hogy milyen nyilvánvalóan értelmetlen az asztronauta feleségének budapesti útja. Kizárólag az a cél, hogy az említett hős és a kriminálpszichológusnő egy mindkettőjük számára drámai pillanatban ugyanarra a padra ülhessen le. Valószínűleg nem hiba, inkább operatóri fantáziátlanság, hogy a Budapesten játszódó jeleneteknél kizárólag a Ferenciek tere és az Erzsébet híd jeleníti meg a fővárost. Továbbá egy kicsit zavaró, hogy a plakát miatt emeli ki, hangsúlyozza a négy játszási területet, Rómát, Moszkvát, Budapestet és a világűrt, hiszen a helyszíneknek, leszámítva a világűrt, minimális a szerepük, majdhogynem lényegtelen, hogy melyik városban történnek az események.

Nem tökéletes, mégis emlékezetes film, különösen emlékezetessé teszi Tóth Ildikó, László Zsolt, Balla Eszter, Kállai Ferenc és Natalia Szeliversztova remek játéka. Nem akar hatalmas életigazságokat megfogalmazni, ám ennél is fontosabb: megpróbál mindenkire egyszerre érthetően, mégis tartalmasan szólni.

Békés Bálint

PÁLYÁZATOK

A 2006-os országgyűlési választások alkalmával először választó fiatalok számára az Országos Választási Iroda esszépályázatot hirdet
„Választópolgár lettem” címmel.

Pályázatot nyújthatnak be azok a fiatalok, akik legkésőbb a 2006. évi választások 2. fordulójára – 18. életévük betöltésével – választójogot szereznek, vagyis 1986. december 6. és 1988. április 23. között születtek.

A pályázati anyagnak tartalmazni a kell:

- egy, a kiírásban megfogalmazott tartalmi és formai követelménynek megfelelő esszét
- Kitöltött pályázati adatlapot (a könyvtárból kérhető)

A pályázat beérkezésének határideje: **2006. március 20. 16.00 óra**

További részletek a könyvtárban vagy a www.valasztas.hu, a www.elsovalaszto.hu és a www.b-m.hu internetes honlapokon!

* * *

Versillusztrációs pályázat

A Ferencvárosi Helytörténeti Egyesület versillusztrációs pályázatot hirdet 7-8. osztályosoknak és 9-12.-eseknek.

A mű kizárólag A/3-as méretű rajzlapra készüljön szabadon választott technikával.

Témája: A költészet napja – a magyar líra bármely alkotásához készített illusztráció.

A leadás határideje: **2006. március 27., 15.00 óra**

További információk a könyvtárban vagy a fhe@citromail.hu címen kaphatók.

Az
ELŐSZOBA GALÉRIA

2006. március 6-tól

Föld S. Péter És Szücs Édua
Budapesti bédekker

című kiállítását mutatja be.

Kerek számok

2006 márciusában a következő jeles évfordulókat ünnepelhetünk – a teljesség igénye nélkül:

- 500 éve, március 20-án kötötte meg Habsburg Miksa és II. Ulászló a **Habsburg–Jagelló házassági szerződést**.
- **Hevenesi Gábor**, a magyarországi tudományos történetírás megteremtője 350 éve március 24-én született.
- A testőrírók egyike, **Barcsay Ábrahám** 200 éve március 3-án halt meg.
- **Bartók Béla** 1881. március 25-én látta meg a napvilágot a Torontál megyei Nagyszentmiklóson.
- **Bihari Sándor** festő, illusztrátor, a szolnoki művésztelep egyik megalapítója március 28-án 100 éve hunyt el.
- **Gelléri Andor Endre**, A nagymosoda című regény és több novelláskötet szerzője 1906 márciusában jött világra.
- A Tüskevár és A tizedes meg a többiek című filmekből ismerős **Bánhidi László** színész 1906. március 11-én született.
- 100 éve ebben a hónapban született **Légrády Sándor** festő- és grafikusművész is, aki egyúttal bélyegtervező is volt.
- 1906 márciusában rendezték meg az **első magyar ipari árumintavásárt**.

Aranyközpések

- Az őserdő olyan terület, ahova emberi kéz még nem tette be a lábát.
- Köd alatt nem szakad be a jég.
- Gregor nem élvezte az élete értelmét.
- Láttunk egy pozitív, a fiú által elkövetett problémamegoldást.
- A rendőrök egyből elkapták a fiúkat, de nem zárdába, hanem az öregasszony elé vitték őket.
- Mindkét gyereknek arcára fagy a mosoly, még akkor is, ha nyár van.
- Minden szülő átesik az első háziállat traumáján is.
- A gyerek nem érzi egy állat felelősségét.

A *Nyomozó* társasjáték újabb állomásáról a Polifórum Média a Poliban könyvtárának *Kávézó* topicjában olvashat minden érdeklődő, és a megfejtéseiteket is oda várja Anna, a játék koordinátora.

A tartalomból:	
IT-émlékeztető.....	2
Negyedévi statisztika.....	4
A Poli alkotói.....	9
Ügyleti eredmények.....	9
Bírósági hírek.....	10
Írásbeli felvételik.....	16
Krudy Norbert enne.....	18
Károly kosarazik.....	19
Vanekné utópiája.....	21
Takács András a siketekről.....	22
Irodalmi házi verseny.....	24
Kayen írásai.....	26
Föld S. Péter Húsvétja.....	27
Preisznér Miklós erdeje.....	30
Békés Bálint ajánlója.....	32
Pályázatok.....	34
Évfordulók.....	35

**Az illusztrációk
Szűcs Édua munkái. Kösz!**

A szerk.

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Molnár Lajos

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében